

# APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE  
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor  
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;  
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor  
Secția economică

## PRIMĂVARA SPIRITUALITĂȚII ORTODOXE

*Rânduiala pusă de Sfinții Părinți ai Ortodoxiei noastre, în ceiace privește rugăciunea, postul, pocăința, milostenia și toate acțiunile noastre creștinești, din Sfântul și Marele Post, ne arată o mare înțelepciune în cele rânduite și o mare îndatorire din partea noastră, pentru a o înțelege, a o urma și a o aplica față de sufletele păstoriților noștri.*

*Dacă deschidem cu atențiune cartea Triodului dela strana Bisericii, și dacă-i citim cuprinsul în retragere personală meditativă, aflăm cel mai profund tratat de psihologie religioasă, aplicat la propria noastră conștiință creștină ortodoxă, față de Dumnezeu, față de aproapele nostru, față de noi înșine.*

*Imbinarea rugăciunilor așa de frumos*



Prea Sfințitul Arhiepiscopul Emilian Târgovișteanu, Vicarul Sf. Patriarhiei, înconjurat de cler și popor, cu ocazia misiunii creștine din comuna Nenciulești-Teleorman, după reprimirea în Ortodoxism a celor 32 de bapțiști.

alcătuite de un Teodor Studitul, un Cosma de Maiuma și Sf. Andrei Criteanul, din cartea Triodului, — cu pericopele biblice ale paremiilor Vechiului Testament, ale Sf. Evangheliști și ale epistolelor apostolice, pe momente psihice religioase, — ne redă în ansamblu o adevărată scară de urcare, de la păcat, până la deplina curățire sufletească.

Timpul acesta al Triodului, dela Duminiica Vameșului și Fariseului merge urcând până la săptămâna cea mare a Sfințelor Patimi ale Mântuitorului Hristos, ce culminează cu Jertfa pe Sf. Cruce traversând treptat diferite stări sufletești, în care ne poartă.

Fiecare etapă sufletească din acest timp al Marelui Post, poate constitui pentru noi păstorii de suflete câte un moment pastoral de mare însemnătate și de o ne bănuită izbândă creștină asupra suflețelor încredințate. Nu este nevoie să le amintim și nici să le enumerăm.

Privirea lor în ansamblu ne redă frământarea naturii din afară pe timp de primăvară, când de la răceala pustiitoare a gerului, ajungen la înmugurirea și înflorirea pomilor. Fiindcă același fenomen primăvărat are loc în inimile credincioșilor, când dela răceala păcatului se poate ajunge la duiosia pocăinței și căldura dorinței sufletești de a se împăca cu Dumnezeu, prin jertfa Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Este clasică frumoasa cântare creștină care anunță începutul acesta de frământare sufletească a creștinului, la primele pagini din Triod: „Ușile pocăinței

deschide-mi mie, dătătorule de viață, că mâneacă duhul meu la Biserica ta cea sfântă, purtând locaș al trupului cu totul spurcat. Ci ca un îndurat curățește-l, cu mila milostivirii Tale“.

Iar în convertirea lui Zaheu pentru o viață nouă, îndreptarea fiului risipitor, buna răsplătire a celor ce fac bine în viață, îndemnurile evanghelice, la post, rugăciune, milostenie și părăsirea celor lumești, pentru a se continua cu Duminiica Ortodoxiei, a Sf. Grigore Palama, a Sf. Cruci, Sf. Ioan Scărarul și Mariei Egipteanca, vedem exemple cu icoane concrete, de pocăință, de îndreptare și de mântuirea sufletului cucernic, plin de credință și de fapte bune.

Numai așa ne explicăm pentru ce Sf. Părinți catehizau la partea finală a îndrumării lor sufletești către taina Sfântului Botez, în timpul Marelui Post, pe catehumenii care deveneau luminați prin harul Sf. Duh, în săptămâna cea luminată.

Acest catehument de odinioară trebuie să se repete cu toți, fiindcă oricine a putut să greșească, dar Biserica noastră ca o mamă bună ne pregătește iarăși sufletele către primirea celorlalte Sfinte Taine, ca Sf. Mărturisire și Sf. Împărtășire.

Iată de ce, timpul Postului Mare trebuie apreciat ca un mare prilej de lucrare catehetică-pastorală cu sufletele credincioșilor noștri, spre a fi cu adevărat vrednice de a primi în noaptea Sf. Invieri acea lumină a lui Hristos, care luminează tuturor. Adică o adevărată primăvară a spiritualității noastre ortodoxe.

CONSILIER





## RELIGIA ȘI ȘCOALA PRIMARĂ

Propaganda sectantă adventistă se face pe toate terenurile. Bine organizată, dusă cu o energie și perseverență demnă de imitat, ba chiar unde nu mai dobândește teren, luptă cu îndârjire să păstreze ce are. Una din principalele preocupări ale acestei secte, este tineretul. Pe acest tineret caută să-l instruiască și să și-l apropie. Elevii din școala primară primesc o instrucție deosebită. Sâmbăta, deși zi de clasă, elevii sectanți lipsesc dela școală și iau parte la ședința special ținută pentru ei, sub conducerea instructorului tineretului.

Aci învață diferite cântece religioase, cu ajutorul plăcilor de gramafon. Și se dau totdeauna primele noțiuni din învățătura sectantă.

Astăzi, mișcarea sectantă vrea să facă un pas înainte. Vor să-și construiască școli primare în sate. E un ideal la care vor să ajungă. Până acum cel puțin aici în Teleorman, au cerut voie ca predicatorii adventiști să predea religia în școala primară, elevilor sectanți. Acum vor să-și aibă școlile lor.

Uite câteva din instrucțiunile date comunităților, în acest sens :

„Pe măsură ce se înmulțesc credincioșii și se organizează Comunități, o asemenea școală pe lângă Comunitate se va vedea că este de mare valoare pentru a face ca lucrarea să fie permanentă și stabilă. Nu numai să se construiască o casă mică pentru rugăciune, ci să se facă toate pregătirile pentru așezarea permanentă a unei școli primare, pentru Comunitate“.

„Sala de clasă este tot așa de necesară ca și casa de rugăciune. Domnul are persoane care să se angajeze în lucrarea de întemeiere a școlilor de Comunitate, îndată ce se va face ceva pentru a pregăti calea pentru ei“.

„In localitățile unde sunt credincioși puțini, să se unească două sau trei Comunități și să se construiască o clădire umilă pentru o școală primară. Toți să ia parte la cheltuială“.

„Este timpul suprem ca adventiștii să despartă pe copii lor de legăturile lumești și să-i așeze sub cei mai buni învățători, cari să facă din Biblie temelie studiilor lor“.

„Mărturii“. Vol. VI. pag. 107-109.

„Acolo unde este o Comunitate, ar trebui să se organizeze școli chiar dacă sunt numai șase copii. Am rămas mult în urmă în această privință. Este o dureroasă ofensă pentru Dumnezeu pentru că a fost neglijență atât de mare în privința aceasta“. Idem pag. 199.

„Comunitățile din locurile unde sunt stabilite școli, pot să tremure văzând că li s'a incredințat răspunderi morale mai mari decât pot fi exprimate prin cuvinte“...

Această pentru că „din 100 de copii de adventiști educați în alte școli, 85% sunt pierduți pentru Hristos, — iar din 100 copii de adventiști educați în școlile adventiste, 85% sunt câștigați pentru Hristos“

Credem că această nouă și îndrăsneață tentativă nu va avea sorți de izbândă. Biserica și Statul își va face datoria, li privește, deopotrivă, în deaproape.

Preoțimea trebuie să fie și ea însă la datorie. Să lupte și să pareze lovitura ce se pregătesc, predând religia regulat și cu dragoste în școala primară.

Prin autoritatea I. P. S. Patriarh, i s'a dat un prețios și folositor drept bisericii. E o țintă la care n'au putut ajunge bisericile surori din țările ortodoxe.

Cu amărăciune trebuie să mărturisim că sunt unii din preoții noștri, care încă nu dau acestei nobile și folositoare însărcinări atenția cuvenită.

Streini de neam și credință, luptă să câștige și să folosească, un drept pe care noi îl avem și la care suntem chemați cu dragoste să lucrăm.

Frate cetitorule, aș dori ca aceste rânduri să nască în sufletul tău ambiția de a fi un energetic și vrednic lucrător al Domnului în școala primară.

Nu de frica autorității, ci din credință față de Dumnezeu. care și-a incredințat prin misiunea ce ai, atâtea suflete și pentru dragostea ce trebuie să o porți Sfintei noastre biserici.

Deci nici amărăciune nici indolență în împlinirea datoriei, ci energie și dragoste.

Pr. METODIE POPESCU  
Protopop

# RECUNOȘTINȚA UNUI TÂNĂR ORTODOX BULGAR CĂTRE BISERICA NOASTRĂ

Cu ocaziunea serbării patronului Facultății de Teologie, la 30 Ianuarie d. S. Simeonoff, student în teologie bulgar, a rostit următoarele în numele studenților străini dela internatul teologic :

În această zi de sărbătoare, pășesc aci pentru a exprima în numele studenților străini, sentimentele de recunoștință pentru această instituție care este a noastră alma mater.

Plecând în curând după terminarea studiilor, nu găsec alt moment mai sublim pentru a-mi exprima eu personal în câteva cuvinte de adio, dorul pe care îl voi duce cu mine în altă țară, în patria mea, pentru toate cele trăite în acest frumos colț al Capitalei românești, unde Dumnezeu a voit să îmbine podoaba naturii cu comorile spirituale ale Evangheliei lui Hristos. Internatul teologic este un focar de învățătură și educație creștină care vrea să-și împrăștie razele luminoase dincolo de granițele țării. Este un gest de mare pricepere a Sanctității Sale Patriarhului României, care ne-a trimis aici, unde avem posibilitatea de a cunoaște ortodoxia românească nu numai după carte ci și direct să sesizăm pulsul vieții religioase în comunitatea viitorilor slujitori ai Bisericii române.

Este greu de a cuprinde în câteva cuvinte varietatea și bogăția experienței, pe care am căpătat-o în cei 4 ani de studii și viața aici.

Trăind câțiva ani de unire în viață și rugăciune comună cu ceilalți studenți, aici noi am cunoscut aceeaș dragoste pentru Hristos și principiile evanghelice și aici ne-am întărit conștiința, cât de mare este fericirea de a fi fiu al Bisericii ortodoxe și să fii iubit de frații tăi în Hristos. În aceasta constă unirea noastră spirituală cu acei cu cari am trăit împreună toate, bucurii și necazuri.

Și mă întreb: Ce vom da Domnului pentru toate cele ce ne-a dat nouă? Ce vom da Domnului, decât să-I închinăm viața noastră în chemarea în care suntem chemați.

Iar în această zi de sărbătoare mă cuprinde dorul de-a exprima recunoștința noastră prea Cucernicului Părinte Director și celorlalți conducători ai Internatului teologic pentru grija și dragostea pe care au purtat-o pentru noi, iar tuturor studenților pentru colegialitatea pe care ne-au acordat-o în viața noastră comună.

Totodată mă asociez cu toți cari își exprimă stima și dragostea pentru această instituție în ziua patronului.

Pentru a noastră Alma Mater la mulți și rodnici ani!

S. SIMEONOFF  
absolvent

## N. ARSENIU

### BISERICA ORTODOXA ȘI CREȘTINISMUL APUSEAN \*)

S'au sfărâmat legăturile iadului și ale nestrăciunii, „moartea s'a omorît și noi am înviat“ „stăpânirea morții a nimicit-o prin moartea Sa“, „cei din mormânturi s'au sculat“. Dar El „a intrat în trupul lui Adam care zace în groapă“. „S'a arătat deșertătorul (Κενώσας) gropilor“. „Astăzi iadul și moartea s'au sfârșit, iar neamu omenesc în nestrăciune s'a întors“.

Deaceea se bucură cerul și pământul. „Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești; că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a un moartea pre moarte...“ „O, mi-

nune! Cum a gustat moartea, viața tuturor? Fiindcă a vrut să mântuiască lumea“.

Acest lucru este realizat, săvârșit, e împlinit și dăruit nouă. Moartea s'a omorît și cei din mormânturi au înviat, „că a înviat Hristos și dintre 'cei morți n'a mai rămas nici unul în groapă“. Aceasta nu e numai o nădejde, ci e o biruință câștigată. E o comoară pe care noi de pe acum o stăpânim. E acea „nemărginită bogăție a lui Hristos“, de care vorbește sf. apostol Pavel. E mărirea aceea pe care au văzut-o apostolii. E acea plinătate, acel câștig neasemănat, despre care ne spune ucenicul cel iubit: „și din plinătatea Lui, noi toți am luat și har pentru har“. Nu e numai o așteptare, ci chiar stăpânire; nu e numai un scop al procesului de desfășurare, ci e centrul, sensul, înrădăcinarea și temeliala acestei lumi și vieții omenesti. Pe temeliala aceasta, pe stăpânire (nu numai pe o așteptare) se clădește întreaga viață. Aci se

\*) Vezi începutul în „Apostolul“ No. 21|1938.

## OMAGIU ÎNALT PEA SFINȚITULUI PATRIARH SĂRBĂTORIREA IDEII DE MUNCĂ ȘI ORDINE

În gazeta medicală a medicilor de „nas, gât, și urechi“ din Cluj, d. dr. Buzoianu scrie următoarele cu ocaziunea împlinirii a 70 ani de vârstă a primului ministru al țării“.

„Sanctitatea Sa Patriarhul Miron Cristea al României a împlinit vârsta de 70 ani. Jubileul acesta nu este numai o sărbătorire națională a neamului românesc ci în primul rând este sărbătorirea ideii de muncă și ordine și a rostului ei în viața statului.

La vârsta de 70 ani Sanctitatea Sa Patriarhul Miron Cristea este deopotrivă stăpânul religios al credinței noastre strămoșești și în același timp șeful guvernului care ocrotește în spiritul dreptei imparțialități dezvoltarea țării. Arbitru desemnat de cea mai autentică tradiție românească. El este neclintit în devotament pentru interesele superioare ale țării sale. Patriarhul Miron, Primul Ministru al Țării, culege în iubirea cu care Românii din Țară și de peste hotare îl înconjoară rodul unei vieți în care adevăratul înțeles îl formează jertfa pentru neamul său. Câte prefaceri, câte prăbușiri nu s'au ivit în lume în timpul celor șapte decenii ale vârstei sale.

Neamul românesc așezat de destinul istoric la răspântia unor imperii astăzi moarte, și-a ales lângă Înțeleptul nostru Suveran Regele Carol al II-lea, ca prim sfetnic puterea personalității de drept divin a Patriarhului Miron.

află temelia, piatra din capul unghiului care isvoraște șuvoaiele vieții, *viața cea nouă*. Este fermentul revărsat în lume și în întreaga fire. E descoperirea acestei extraordinare lucrări care are însemnătate nu numai pentru om ci pentru întreaga fire — *însemnătate cosmică*.

Desigur, astfel de trăsături nu le găsim numai în Ortodoxie, dar în nicio parte nu sunt așa de clar expuse ca aci.

Plinătatea descoperii va veni de aci încolo. Noi, ca și întreaga făptură, „până acum suspinăm și avem dureri ca de naștere, așteptând înfierea și răscumpărarea trupului nostru“.

Toată făptura încă se vaetă până nu se va elibera de sub robia stricăciunii în libertatea slavei lui Dumnezeu. De aci încolo vine bucuria viitoare, caracteristică și propoveduirii apostolice. Se așteaptă doar descoperirea a ceea ce este îndeplinit. Fiindcă Viața de Veci s'a arătat.

Ne-am înțeles astfel calea către adevărații factori de stabilitate, și permanență a ființei noastre românești, către factorii de echilibru și de obiectivitate deasupra frământărilor și pasiunilor politice.

Un om al Bisericii poate să nu fie șef al guvernului, dar un șef al guvernului trebuie să fie și un om al Credinței, al Bisericii.

Unul din cele mai frumoase elogii care se pot aduce Patriarhului nostru Miron în concordanță cu adevărul, este de a spune că El continuă tradiția puternică și nobilă a bisericii străbune.

El a exercitat cu o rară înțelepciune în momente critice pentru Țară o influență binefăcătoare care a fost primită cu recunoștință de întreaga națiune.

Poporul Românesc are marele noroc de a fi știut să accepte acțiunea Primului Ministru al Țării, a Patriarhului care prezidează astăzi opera de guvernare, de directivă în dezvoltarea țării.

Înțelepciunea Patriarhului nostru adânc respectat este de a aduce în exercițiul funcțiunii Sale o discreție și o prudență care i-au asigurat asupra opiniei publice a țării și asupra voinței foștilor oameni politici acea necontestată autoritate pe care se sprijină azi întreg poporul românesc.

Inteligența este un mijloc de existență pe pământ, ca orice altă funcțiune care conservă și favorizează viața. Cel care aspiră la Adevăr prin el însăși trăește în mod sigur prin Spirit.

Se'nțelege, deci, de ce Biserica Ortodoxă nu și poate întoarce privirile dela această bogăție dăruită nouă și descoperită chiar, fiindcă această contemplare e fecundă și înviorătoare (animatoare), căci din această împreunare cu Viața se naște o altă viață, *viața cea nouă*, viața duhovnicească, lucrătoare, generatoare și creatoare. Biserica are numai acest lucru și nimic altceva. Ea are numai nemărginita bogăție a lui Hristos și nimic în afară de aceasta (căci în El ne e dată toată plinătatea Dumnezeirii, toată comoara înțelepciunii și cunoașterii). Biserica nu poate să-și întoarcă nici o clipă ochii dela comoara ei duhovnicească, dela izvorul vieții sale. Aci se află răsuflarea ei duhovnicească, hrana și băutura ei duhovnicească, temelia nu numai a rugăciunilor, a recunoștinței, a grației și a slavei ei, ci temelia întregii sale acțiuni morale temelia vieții ei de iubire reciprocă, care e viața sfântului Duh într'însa.

Inteligența hereditară a rasei noastre este până la un punct important, produsul opresiunilor trecute. Intre alte argumente în favoarea acestei idei este și faptul că progresul intelectual al secolului trecut s'a manifestat datorită în mare parte ascensiunii claselor oprimate.

Pasiunea în lupta politică însă, pune în imposibilitate intelctualizarea politiceii și a vieții publice, deoarece viața politică trebuia să țină cont la orice moment de elementele iraționale ale vieții.

Politica luase în ultima vreme la noi, în cel mai bun caz, aspectul afirmării și apărării intereselor personale ori familiare cu un egoism din cele mai reci.

Politicianul modern care la orice moment vorbea de ideal și dreptate, întrecea cu mult prin ipocrizie, prin exploatare și presiune pe legenda- rul prinț de Machiavel.

Nici o profesiune n'a fost în țara noastră ma plină de răutate, ca profesiunea de politician. Și ceace era cu atât mai rău în această carieră, era nu atât caracterul său egoist excesiv, ci preten- țiunea pe care o așișa continuu, de a reprezenta „dreptatea“.

Politica a fost totdeauna nedreaptă etic, totdea- una rea. Ea nu cunoaște și nu poate recunoaște calități, nici valori ca ultime instanțe. Singur rez- ultatul politic este scopul său și poate fi scopul său, indiferent prin ce mijloc spiritual ajunge la țintă.

Deacea sfârșitul epocii „politice“ în viața sta- tului nostru a adus o ușurare a energiilor con-

Căci în această caracteristică a vieții Lui ha- rice se găsește viața Sf. Duh în noi, fiindcă viața sfântului Duh e *viața dragostei*. Viața cea de Veci a Lui este viața dragostei, iar partici- parea la Viața de Veci înseamnă participare la dragostea Lui — într'un singur șuvoiu de dra- goste care ne împreună cu El și cu toți sfinții Lui.

Pe El îl iubim, fiindcă El mai întâiu ne-a iu- bit pe noi. Și, mai mult, „El și-a dat sufletul Său pentru noi“, deacea „și noi suntem datori să ne dăm sufletele pentru frați“. „Cum poți tu să iubești pe Dumnezeu pe care nu-L vezi, dacă nu iubești pe fratele tău, pe care îl vezi?“.

Aceasta și e temelia și ființa Bisericii.

E unirea unuia cu altul în viața dragostei, sau mai bine zis, e viața Duhului Divin în noi cei uniți în dragoste. E acea dragoste despre care apostolul Pavel a scris: „Dumnezeu mi-e

structoare în sufletul cărora se ivise teama viito- rului, și o încredere în realizarea idealurilor spi- rituale.

Ascensiunea de apogeu a Patriarhului nostru arată ca și pentru alți numeroși fii distinși ai Neamului, că locul nașterii nu are o influență deosebită asupra meritelor.

Exemplul Sanctității Sale Patriarhului este re- confortant pentru oamenii de muncă, de ordine, de erarhie.

La vârsta de 70 ani el a acceptat osteneala de a se pune în serviciul țării, jertfindu-și toate mo- mentele unor vigilențe directive de ordine.

Nu-și vor mai putea spune cuvântul în condu- cerea trebilor țării decât cei mai buni dintre noi, în carierele și viața în care am isbutit să ne a- firmăm.

Oamenii subterani dacă au fost cândva în nea- mul nostru, vor dispărea, astfel spre marele folos al comunității și al realelor elite românești. De aceea la vârsta plină de cinstitie a anilor săi, ani- versăm nu numai o etate respectabilă și plină de înțelepciune, dar aniversăm o etapă în desvolta- rea ordonată a țării. Patriarhul Miron Cristea și a legat numele și ființa sa în mod istoric de acea- stă epocă.

Data aceasta constituie în acelaș timp prilejul unei sărbătoriri pornită din inima poporului care în cumințenia sa vrea să-și arate recunoștința față de cinstea sfătuitorului plin de prestigiu, con- ducătorului iscusit și marelui Pontif“.

Profesor Dr. G. BUZOIANU

martor că vă iubesc cu dragostea lui Iisus Hristos“ (ἐν ἀπλαγχνοῖς Ἰησοῦ χριστοῦ), despre care Domnul a spus la Cina cea de Taină înaintea nopții când a fost dat răstignirii: „după aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste între voi“.

Aceasta e viața Bisericii în noi: Biserica e viața dragostii. Să cunoască pe Dumnezeu — care e dragoste — poate numai părtașul la viața dragostei care ne unește pe unul cu altul. A- postolul Pavel mărturisește despre acest lucru în următorul loc din epistola sa către Efeseni: rog pe Dumnezeu, zice el, „ca voi, fiind înrădă- cinați și întemeiați în dragoste, să puteți înțelege împreună cu toți sfinții, care este lățimea și lun- gimea și adâncimea și înălțimea ei și să cu- noașteți dragostea lui Hristos care e mai presus de cunoștință, ca să fiți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu“.

# CERCURILE CULTURALE DE ODINIOARĂ

I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea despre: recompense și pedepse în școala primară. O conferință ținută acum 40 de ani.

Am arătat în „pagina“ noastră de acum două săptămâni cum au decurs acum 40 de ani debaterile unui cerc cultural în com. Jabeșița din județul Mureș, prezidat de comisarul consistorial Ilie Cristea, și promiteam a reveni într'un articol viitor asupra unei interesante conferințe pe care viitorul Patriarh al României întregite, a ținut-o la acel cerc tratând despre: remunerațiunile și pedepsele în școală.

Ne îndeplinim dar promisiunea făcută, cu atât mai mult cu cât subiectul tratat acum 40 de ani de comisarul consistorial Ilie Cristea, pe lângă importanța sa istorică în lămurirea vieții și ideilor Patriarhului Miron, aduce și o bogată contribuție în rezolvarea unei probleme de capitală importanță pedagogică, rămasă încă la ordinea zilei. Și încă pentru un motiv: conferința aceasta este un clasic model de felul cum trebuiesc ținute conferințele la cercurile culturale și mai ales de felul cum trebuiesc pregătite.

E știut faptul că marea majoritate a învățătorilor noștri, și chiar a foarte multor profesori, și mai mici și mai mari, atunci când e vorba de a ținea o conferință pedagogică, apoi toată strădania și toată pricepera lor se încordează pentru a înigheba o cât mai perfectă compilație, în care citatele, uneori de pagini întregi, din pedagogii și filosofii tuturor timpurilor, abundă ca muștele pe un cadavru, când cu mult ar fi

Cu alte cuvinte, numai „în rădăcinați în dragoste“, numai „împreună cu toți sfinții“, putem pricepe lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea lui Dumnezeu și dragostea lui Hristos cea mai presus de orice cunoștință.

De aceea omul singuratec, închis în individualitatea lui, nu poate pricepe tainele lui Dumnezeu. De aceea și făgăduiala prezenței Lui nu este dată omului singur, nu unuia singuratec, ci „la doi sau trei adunați în numele Lui“. Tot de aceea și în cămara lăuntrică a inimii noastre când suntem departe de lume și când nu mai e nimeni între noi și Dumnezeu, noi nu ne rugăm zicând „Tatăl meu“, ci „Tatăl nostru“. De aceea și călugării din pustie, cari nu văd față omească ani întregi, ba chiar zeci de ani, când se roagă nu sunt singuri. Pentru că în fața lui Dumnezeu noi stăm împreună cu frații noștri: „Tatăl nostru“ zicem.

mai simplu, și mai util, ca în locul acestor citate să vie cu observațiile și cu faptele constatate de ei înșiși.

Acestora, — și sunt atât de mulți, — și „genul“ lor de lucru se arată nu numai prin conferințe, ci de multe ori și prin studii tipărite și chiar prin cărți întregi, conferința ținută de Patriarhul Miron Cristea acum 40 de ani, trebuie să le fie o adevărată mustrare și un indemn de a părăsi aceste căi banale și inutile.

Într'adevăr, în conferința aceasta asupra recompenselor și pedepselor în școala primară, ținută de un om tânăr, abia de 30 de ani și care a funcționat ca învățător un singur an (1891-92, Orăștie), se găsesc numai două scurte citate, și acestea nu din marii pedagogi, ci din doi modești oameni de școală (Schwarz-Curtman și Niemmyer) întreaga expunere fiind alcătuită prin filtrul concepțiilor și practicei personale.

Regretăm că spațiul nu ne permite să reproducem întreaga conferință, ceea ce socotim că totuș ar trebui să facă măcar una din marile noastre reviste pedagogice, așa încât suntem siliți să facem numai o scurtă reproducere a principalelor puncte, având totuși convingerea că vom putea da cititorilor noștri o imagine clară de felul cum înțelegea Patriarhul Miron Cristea recompensele și pedepsele în școală.

„În general — spune conferențiarul, — remu-

Împreunându-ne cu Capul Trupului haric, noi prin aceasta, ne unim, totodată, prin El cu toate membrele Trupului. Pentru aceasta, suferă unul din membre? Cu el suferă toate membrele. Este slăvit unul dintre membre? Cu el se bucură toate membrele.

Viața Bisericii este o urmare (continuare) a descoperirii slavei Lui, este continuarea vieții Lui de Dumnezeu om, în noi, credincioșii. Aceasta e viața Lui, în care trebuie să creștem, din ce în ce mai desăvârșiți. Pentru aceasta există Biserica văzută și Biserica nevăzută. Numai omul cel duhovnicesc — nu cel trupesc — numai omul preschimbat, cu ochi duhovnicești, poate vedea pe isvoritorul vieții Bisericii, puterea hrănitoare și însuflețitoare a ei, adică Duhul lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu însă nu poate fi primit de către cei cari nu sunt preschimbați duhovnicește. Nu poate fi priceput de judecata trupească, nici de aroganta rațiune o-

nerațiunile sunt urmările plăcute ale binelui, precum sunt pedepsele, urmările neplăcute ale răului“. Atât unele cât și altele sunt ori naturale (cari vin dela sine), ori pozitive (aplicate în mod artificial), zel și diligență aduc după sine onoare și bunătate. Cine în comunicațiune cu alții este bun și drept, este răsplătit prin încrederea celor cu cari convine. Boala provine din necumpăt, disprețul din lene, neîncrederea din minciună, ocolirea cuiya din purtarea dură și nesimpatică, — ca o pedeapsă naturală.

Dacă o purtare morală și o lucrare în conformitate cu dorințele noastre ar fi totdeauna însoțită de urmări și dacă urmări neplăcute ar răsplăti excesele morale și disciplinare, — atunci n'ar fi nevoie a reflecta la remunerațiuni și pedepse pedagogice. Ar fi de ajuns a indica urmările naturale ale acțiunilor.

### **Necesitatea recompenselor și pedepselor pedagogice**

„Deoarece însă în cursul natural al lucrurilor prea des se întâmplă tocmai contrarul, adică apare binele acompaniat de urmări neplăcute și răul de plăcute, — așa nu ajung remunerațiunile naturale, întrucât nu se ivesc deloc sau apoi foarte târziu. Astfel se naște necesitatea remunerațiunilor și pedepselor artificiale, pentru a conduce voința slabă, dând mijloacelor de educațiune fondul necesar“.

Trecând mai departe, conferențiarul susține că „de răsplată poate fi vorba numai acolo, unde faptul împlinit este expresiunea propriei voințe. Ascultarea oarbă de superiori, și care constă în

menescă, iar inimii întunecate și orbite se ascunde. Acest Duh n'are nevoie de demonstrațiuni exterioare și nici nu trebuie înțeles și demonstrat prin speculațiile înțelepciunii omenești. Puterea și viața Duhului nu se poate arăta exterior ca o problemă geometrică. Însă Duhul mărturisește despre Sine — lăuntric și cu nemărginită putere — ca fiind Izvorul Vieții.

Așa a fost propoveduirea apostolică „nu în cuvinte meșteșugite ale înțelepciunii omenești, ci prin descoperirile duhului și puterii“. El singur a luminat inimile, a înțeleptit pe cei simpli, a întărit pe cei slabi, a transformat pe om, a luminat ochii și inima lui, creind un om nou, în el „cele vechi s'au dus, iată acum toate sunt noi“ !

Acesta este harul, șuvoiul vieții harului, viața Lui lăuntrică în noi. „Pentru că noi nu știm ce anume să ne rugăm, însă Insuși Duhul se roagă

aceea că se pune voința educatorului în locul voinței, care încă lipsește elevului, nu poate conta la o remunerare, fiindcă în cazul acesta ar lipsi valoarea etică“. Și denunță apoi imediat primejdia posibilă: „prin remunerare elevul ușor poate sedus să considere distincțiunea, cu care e remunerat, ca scop al acțiunilor sale, iar prestațiunea pentru care a fost distins ca un mijloc pentru a ajunge la remunerare, prin care — în caz de repetire deasă, — se imprimă cu încetul întregii cugetări și activități un timbru egoistic și endemonistic.

„O astfel de direcțiune în cugetarea și lucrarea omului se întărește mai mult, când ajunge la acea cunoștință, cum că adeseori la mulți oameni succesul extern este motorul activității lor. E deci necesar să ferim tinerimea de un așa mod de cugetare și purcedere“.

Iată remediul: „Dacă remunerațiunea nu se promite și vine copilului pe neașteptate, e mai puțin de temut, că se vor întări în sufletul lui pofta, ce pătează curățenia activității lui morale. Educatorul priceput dă intenționat remunerațiunii numai în mod excepțional o formă externă; altcum însă se mulțumește cu cea mai ideală formă a răsplătirii, cu mulțumirea internă a copilului ascultător, diligent și brav, ori cel mult cu o scurtă laudă“.

*Ce nu trebuie făcut:* „Periclitarea curățeniei unei acțiuni morale este mai mare, când răsplata este ceva extern; o piesă de bani, un obiect o desfătare etc., căci așa ceva nu stă deloc în legătură cu faptul remunerat, și nu poate fi

pentru noi cu suspinuri negrăite... Insuși acest Duh mărturisește duhului nostru că suntem fiii ai lui Dumnezeu“... (Romani 8/26,16).

Dar — repetăm — nu individual, nu omului singuratec i se dă Duhul lui Dumnezeu, ci obștei pârtașe la viața Trupului lui Hristos, adică Bisericii. Unui dintre cei mai mari gânditori religioși ruși, A. S. Homiacov (1804—1860) descrie într-o inspirată pătrundere această viață a Bisericii, care cuprinde pe toți și pe toate prin legăturile dragostei reciproce, el însuși fiind adânc înrădăcinat într'însa: „Noi știm că atunci când cade cineva dintre noi, cade singur; însă nimeni nu se mântuește singur: cel ce se mântuește, se mântuește în Biserică, ca un membru al ei și în unire cu toate celelalte membre. Crede cineva? E în obștea Credinții. Iubește cineva? E în obștea Dragostii. Se roagă cineva? E în obștea Rugăciunii“...

(va urma)

din rusește de Pr. ILIE BACIOIU  
Rucăr-Muscel



privită ca o urmare naturală binevenită a împlinirii datorinței“.

*Ce trebuie făcut* : „Nu e necesitate de o deliberare grea și pedagogică, ca să vedem, că corespunde conexului natural al lucrurilor, dacă celui fidel îi arătăm încredere, bunăoară dispensându-l dela aducerea dovezilor, ce se cer dela unul mai puțin demn de încredere ; dacă celui diligent îi înmulțim orele de recreațiune, complectându-le eventual cu vre-o distracție plăcută ; dacă acordăm multă libertate aceluia care a folosit bine libertatea dată ; dacă onorăm pe cel conștiincios cu unul din micile oficii, de care e lipsă într'o viață școlară și familiară bine întocmită : dacă dăm deosebită atențiune în instrucțiune și la jocurile comune celor modești și nepretențioși“.

Dăm acum o îndrumare vrednică de cea mai mare luare aminte : „Obiect de remunerare nu pot fi însușirile, cari sunt un dar dela natură, iar nu un merit al elevului. Înfașurarea externă plăcută, istețimea naturală, genialitatea, memorie bună, inclinări muzicale, tărie corporală, etc... nu pot face pretențiune la o remunerare, dacă nu cumva sunt însoțite de o năzuință proprie, de a desvolta și cultiva aceste însușiri mai departe și de a le aplica în folosul binelui“.

Și încă una : „Mijloacele artificiale pentru promovarea acțiunilor morale trebuie să se aplice mai des la începutul educațiunii și trebuie mai târziu din ce în ce să scadă, făcând loc îndemnurilor naturale spre bine“.

Alta : „Viața omului e departe de a înfașura realizarea văzută (externă) a ideii de dreptate. Cine ar aștepta această la intrarea în lume, la

intrare sa în viață, acela s'ar expune la multe deziluzionări. Numai o formă de răsplată a faptelor, pretinsă de sentimentul moral, este care nu lipsește. Aceasta este conștiința liniștitoare de a-ți fi împlinit datoria și bucuria succesului. Este bine, dacă elevii de timpuriu învață, că nu numai trebuie să ne mulțumim cu atâta, ci ne și putem mulțumi fără pagube pentru năzuințele noastre morale. Cine prin creșterea sa va fi datat a aștepta pentru fiecare prestațiune bună răsplată, acela cu greu va fi mulțumit“.

### Despre pedepse

„Pedepsirea reclamă precauțiune și mai mare. Necondiționat este de înconjurat la alegerea mijloacelor de pedepsire tot ce poate strica elevului în privința corporală ori spirituală, cu deosebire însă ceea ce-i omoară simțul de onoare“.

„Batjocorirea, insultarea și înjurarea sunt nedemne de educator, și de aceea nu se pot număra între mijloacele de educație.

Asemenea sunt neadmisibile : punerea în genunchi și scoaterea afară, decopiarea mecanică de nenumărate ori, inducerea în cartea de rușine. Și lucrările de pedeapsă sunt a se evita, fiindcă lucrarea nu poate fi degradată de pedeapsă. Pedepsirea sumară a clasei întregi este a se aplica mai rar. Că elevul pentru lipsă de pricepere, nu poate fi pedepsit, se înțelege dela sine“.

Ca încheiere : „Medicul nu se mânia pe bolnav, ci caută a-l ajuta ; asemenea să facă și educatorul. Pedepsele să poarte timbrul umanității“.

(„Curentul“)

VASILE NETEA  
institutor șc. de aplicație  
Tg.-Mureș

*Nimic nu va putea să ne formeze și să ne garanteze ființa noastră etnică și trăinicia noastră ca Neam, decât cultura, pătrunsă de spiritul credințelor noastre naționale.*

(Cuv., vol. VI, p. 91).

*Propovăduirea culturii românești în păturile largi ale poporului va ofeli pretutindenea conștiința națională, va cristaliza unitatea aspirațiunilor comune, va purifica moravurile, va spori iubirea de muncă și simțul de conștiinciozitate.*

(Cuv., vol. VI, p. 39).

*A ne întări Neamul, prin cultura lui proprie, a-i desvolta geniul și însușirile lui speciale, este a contribui mai bine la adevărata operă umanitară, dându-i un Neam bine pregătit pentru adevărata civilizație.*

(Cuv., vol. VI, p. 92).

*Misiunea unui popor nu se împlinește cu vorbe.*

(Cuv., vol. VI, p. 48).





## ȘEDINȚA CERCULUI PASTORAL „FIENI“ LA SANATORIUL DIN MOROENI

În partea de nord a județului Dâmbovița, pe o mare înălțime a Carpaților și într'o încântătoare poziție, se află Sanatorul de tuberculoși dela Moroeni.

Aici sunt adunați mai mult de 400 bolnavi, care așteaptă, de luni de zile, ca oarecând Slăbănogul dela Betesda. vindecarea Nu se putea ca sufletele acestor fii ai Sfintei noastre Biserici, încercați de Dumnezeu, să fie uitate de Prea Cucernicul Părinte Protopop. Iar cercul pastoral „Fieni“ de sub conducerea Cucernicului Proestos, Cercul care cuprinde cele mai tolerate elemente, nu putea să considere distanța mare a Sanatorului de comună, și să nu meargă și acolo să cheme sufletul acestor bălnavi desnădăjduiți să-și aprindă luminile nădejdlor lor din lumina lui Hristos. Iată deci P. C. Părinte Protopop împreună cu Pr. Proestos Toma Negoescu și întregul Cerc „Fieni“ au hotărât o manifestație religioasă la Sanatorul Moroeni în ziua de 15 Februarie c.

La Cerc au luat parte toți preoții și cântăreții Cercului, iar dela Târgoviște au venit P. C. Protopop Alex. Popescu Hobeni, Pr. Profesor Gh. Brănișteanu, Pr. Nic. Popescu Glodeni, Președintele Asoc. Pr. Ion Christache Mahala și Diac. Vălășescu. Ședința a început la ora 3 după masă, în sala de teatru a Sanatorului, unde Conducerea cea binevoitoare, adunase din timp pe toți bolnavii. S'a oficiat un Te-Deum, prin care s'a cerut Milostivului Dumnezeu să dăruiască bolnavilor vindecare sufletească și trupească. Serviciul a fost oficiat de P. C. Pr. Protopop asistat de Pr. Valeriu Ciurea confesorul Sanatorului și Diac. Vălășescu. Răspunsurile au fost date de corul preoților și cântăreților din Cerc, sub conducerea Pr. Proestos. După „Serviciu“ Pr. Proestos Toma Negoescu a ținut o predică mult șimțită. La începutul cuvântării Sf. Sale, arată legătura strânsă

între credință și medicină. La început preoții, pe lângă doftori sufletești, erau și doftori trupești. Apoi, cele mai reprezentative, personalități ale medicinei de aiurea și dela noi au fost și buni creștini. Sf. Sa citează pe savanții d-ri Marinescu și Paulescu. Această legătură a fost arătată și anii trecuți, când Capul Sf. noastre Biserici, I. P. S. Patriarh, a fost chemat să prezideze congresul de medicină ținut la București. Adresându-se apoi bolnavilor îi îndeamnă să aibă nădejde în Mântuitorul Hristos. El îi iubește pe toți la fel. După cum o floare de trandafir miroasă tutulor la fel așa și iubirea lui Hristos revarsă în sufletul tutulor, care o primesc, aceleași binefaceri, indiferent de vârstă, bunătate sau răutăți, stare socială etc. El ca un Părinte bun dă fiecăruia ceiace îi trebuie.

După ce s'au cântat câteva bucăți religioase a urmat cuvântarea P. C. Pr. Protopop. P. C. Sa recomandă bolnavilor să se roage mereu lui Dumnezeu pentru însănătoșirea lor. Dumnezeu poate să-i ridice din patul dureri. Căile prin care se manifestă puterea lui Dumnezeu sunt multe. El poate să reinvieze puterile organismului în lupta cu microbii boalei; El poate să lumineze pe medici să aplice tratamentul potrivit boalei și astfel să aducă vindecare pentru dovedirea celor de mai sus P. C. Sa povestește cazul unui tânăr, Onisifor, bolnav de tifos în timpul Războiului. La urmă, Pr. Proestos oferă Sanatorului, din partea Cercului, câteva Sf. Scrtpturi și mai multe cărți religioase.

N'am văzut niciodată, alte suflete care să absoarbă, mai cu nesaț cuvintele care le vestea pe bunul Mântuitor, ca ale acestor oameni. N'am văzut pe altcineva mai mișcat la auzul Sfintei Evangheli ca pe acești oameni. În timp ce cuvintele Domnului le merge la inimă, ochii le vărsau lacrimi. Aveam impresia când vedeam acea masă

de oameni îngenunchi, că după cum în timpul unei veri secetoase pământul primește, fierbând, picăturile de ploae și răspândește împrejur un miros plăcut, așa primesc aceste suflete Cuvintele Domnului; că din atingerea Cuvintelor Domnului de astfel de inimi se degajă o mireasmă înaltă care umple spațiu înconjurător și ce înaltă ca o jertfă bine plăcută înaintea lui Dumnezeu. Categorie, ei doreau pe Dumnezeu și cuvântul Lui.

Dumnezeu este în tot locul, dar mai ales în Casa Lui. Ce bine ar fi dacă Dumnezeu ar avea o Sf. Biserică sau cel puțin o capelă în acest Sanatoriu. Bolnavul s'ar duce, când simte nevoia, în Casa lui Dumnezeu și acolo ar sta de vorbă cu El, prin rugăciune, i-ar spune dorințele, i-ar arăta suferințele, i-ar cere ajutorul.

Prin bunăvoința Personalului conducător al Sanatorului, s'a vizitat toată clădirea. Curățenie absolută, confort modern, aparate medicale până la ultima creație. În unele camere câte o Iconiță a Mântuitorului în perete, adusă de câte un bolnav credincios de acasă. Voise să-l aibă pe Mântuitorul și în camera lui de suferință. Bolnavul, culcat în pat, firav, sta cu privirile îndreptate rugător către Chipul Mântuitorului. În El vedea pe vindecătorul lui; în El vedea pe luminătorul medicilor, îngrijitorii lui; în El vedea pe purtătorul de grijă al copiilor, soților și părinților lui rămași în lume. Acești oameni, au nevoie de Dumnezeu. Au nevoie de o Sf. Bisericuță; au nevoie de chipul Mântuitorului, — Sf. Icoane în camerele lor, au nevoie de cărți religioase pentru cetit; au

nevoie ca alături de confesorul lor Preotul Valeriu Ciurea care își face datoria cu mult drag să mai vină și alt C. Preot în sobor. Doftorii trupești s'au amenajat tot felul de săli; de raze, de operație; unelte necesare... vindecare lor trupești; este rândul doftorilor superiori să-și procure și să aibă sala și uneltele necesare vindecări sufletești.

Dar o Sf. Biserică, Sf. Icoane pentru toate camerele, o bibliotecă religioasă pentru cei mai mult de 400 bolnavi, sunt lucruri a căror realizare întrece puterile, nu numai ale Cercului pastoral „Fieni“ ci chiar al întregului Protopopiat. În această lucrare trebuie să se angajeze întreaga Biserică.

Privirile noastre se îndreaptă către I. P. S. nostru Patriarh cu rugămintea supusă: „I. Prea Sfințite Stăpâne interveniți la Ministerul Sănătății să facă o Sf. Bisericuță pe munte, la Sanatoriu „Moroeni“. Intervenți la Tipografia C. Bisericești să dea Iconițe frumoase care să fie puse în rame și așezate în toate camerele Sanatorului. Intervenți la Tipografia C. Bisericești, la alte Tipografii și la bunii Creștini să dea cărți religioase pentru Sanatoriu din „Moroeni“. Iar P. C. Pr. Protopop, C. Pr. Proestos și Preoți Cercului „Fieni“ vor da ceiace au — vor însoți cât mai des pe Pr. Valeriu Ciurea la Sanatoriu Moroeni să vestească Cuvântul Domnului.

Asistent  
Pr. IOAN CRISTACHE  
Mahala.



# CUM AU FOST FURATE MOAȘTELE SFÂNTULUI DUMITRU BASARABOV DIN CATEDRALA SFINTEI MITROPOLII DIN BUCUREȘTI. FEBRUARIE 1916

După ocuparea Bucureștilor de trupele germane și bulgare, generalul Dadilov s'a prezentat în audiență la mitropolitul primat Konon Arămescu - Donici, împreună cu soția și doi copii ai lui. Mitropolitul primat i-a primit binevoitor în sala mare de audiențe a palatului mitropolitan, așa cum era el pe vremuri. După aceia au vizitat, împreună, palatul, capela și catedrala. Mitropolitul le-a dat explicațiile necesare în limba germană pe care-o cunoștea de când făcuse studii superioare de teologie „în străinătate“, la Cernăuți, unde stăpâneau austriacii.

În catedrala Sf. Mitropolii s'a oficiat un Te Deum pentru regele Ferdinand al Bulgariei, la care au participat ofițeri germani și bulgari. Serviciul a fost oficiat de vicarul mitropoliei Teofil Mihăilescu, diaconul Antonie Năescu, etc. A urmat trecerea trupelor în revistă.

În timpul stăpânirii germane s'au furat moaștele sfântului Dumitru Basarabov, care erau în catedrala sfintei Mitropolii.

Într'o seară a venit un militar bulgar înarmat, care știa românește — poate un zarzavagiu fost pe la noi înainte de război — și i-a zis sergentului român — neînarmat — care făcea de pază la mitropolie, să-l conducă la spitalul militar de la Radu-Vodă, fiindcă, spunea el, nu cunoștea drumul.

Sergentul l-a condus până în piața Bibescu-Vodă. Acolo, bulgarul i-a spus că nu mai are nevoie de el: „acum merg singur că știu drumul“. Și sergentul s'a înapoiat.

În lipsa sergentului din postul lui, a venit la mitropolie un grup de soldați bulgari înarmați, aducând o saltea de pae, în care au ascuns moaștele sfântului Dumitru Basarabov.

La înapoiere, sergentul a găsit deschisă ușa principală a catedralei. A aprins un chibrit și plângând a intrat în biserică să vadă ce s'a întâmplat. Sfeșnicile, cari ardeau lângă racla sfântului, erau date laoparte iar moaștele furate. A anunțat îndată pe arhimandritul Iosif Savelnic, ecleziarhul sfintei Mitropolii, care constatând cele întâmplate a adus faptul la cunoștința mitropolitului. Ingrijat, mitropolitul a poruncit de îndată

să se sune clopotul cel mare al catedralei, pentru ca să anunțe populația capitalei. Era un ger cumplit, de crâpau pietrele. La sunetele clopotului, s'a strâns în curtea mitropoliei o mulțime de credincioși, cari erau așa de mulți încât nu mai aveau loc în fața bisericii.

Poliția germană, care a fost anunțată deasemenea despre furt, a venit la fața locului și a făcut cercetările cuvenite.

Bulgarii au pus sicriul într'un automobil încărcat cu munițiuni (arme) și pae, pentru ca să nu atragă atențiunea trecătorilor, și au plecat, eșind din București pe șoseaua Giurgiului. La o depărtare de 16 km. de Giurgiu — la moșia doamnei Piridi — automobilul a fost oprit de autorități, cărora li s'a comunicat telefonic din capitală.

Întrebați ce au în automobil, bulgarii au răspuns că au munițiuni, pe care le duc la Giurgiu. Automobilul a fost dus la etapă unde 'a fost controlat: s'au găsit sfintele moaște într'o saltea umplută cu pae. „Sunteți hoși, ați furat, ați făcut spargere“ — le-ar fi zis germanii bulgarilor.

Au fost anunțate îndată polițiile: germană și română, telefonic, că sfintele moaște au fost găsite. Furtul sicriului s'a comis într'o Sâmbătă seara, iar Luni și Marți a fost adus, cu mare cinste, de poliția germană și dragoni, la bariera Belului. Acolo a fost predat poliției românești, care l-a adus cu mare alai la catedrala sfintei mitropolii.

După ce sicriul a fost așezat la locul lui, generalul german Mackensen a venit la mitropolie, a văzut sfintele moaște și apoi a asigurat pe mitropolit că nu se va mai întâmpla acest fapt regretabil.

A trimis după aceea soldați germani, cari locuiau la mitropolie. Ei făceau „de caraulă zi și noapte în jurul bisericii, unde era racla sfântului.

A fost apoi un mare pelerinaj, care a durat o lună.

(Comunicată de bătrânul Petre Bobeș (75 ani, știe carte) din serviciul palatului patriarhal unde slujește din anul 1903 până azi).

V. DUDU  
secretar arhiepiscopesc

## MOARTEA UNUI VENERABIL PREOT

După o muncă de mai bine de o jumătate de veac, închinată în slujba altarului și a credinței noastre strămoșești, s'a stins din viață venerabilul preot pensionar, Ioan Georgescu-Grama, fost paroh al bisericii „Sf. Gheorghe” din orașul Giurgiu.

Originar din comuna Gogoșari jud. Vlașca, având o puternică înclinare spre cele bisericesti, după ce termină școala primară, urmează cursurile seminariste și apoi se preoțește pe seama bisericii din comuna sa natală Gogoșari jud. Vlașca, unde funcționează mai mulți ani, distingându-se ca un bun preot.

După o frumoasă activitate pe terenul pastorației la postul ce i-a fost încredințat, fiind apreciat de superiorii săi a fost trecut ca preot ajutor la biserica „Sf. Gheorghe” din Giurgiu; iar ceva mai târziu a fost avansat ca paroh la aceeași sfântă biserică unde a servit cu smerenie și credință până la vârsta de mai bine de 80 de ani când a fost pensionat.

Deși încărcat de ani, cu oarecare suferință fizică și pensionat, preotul Ioan Georgescu-Grama venea aproape regulat la slujbele ce se făceau la biserica de care el se legase atât de mult prin slujirea neîntreruptă a mai bine de cinci decenii.

Corect și cumpătat în viață, era respectat de toți pentru seriozitatea și prestața sa ca preot și ca om.

Prin aceasta el a fost așa dar un frumos exemplu enoriașilor și confracților săi preoți.

În afară de truda sa de a servi în conștiința lui Dumnezeu Pr. Ioan Georgescu-Grama, s'a îngrijit și de împodobirea cu cele trebuitoare a locașului divin al cărui slujitor a fost. Așa, în timpul războiului mondial, biserica „Sf. Gheorghe” din Giurgiu fiind deposedată de armatele inamice

de odorele existente, Pr. Ion Georgescu-Grama s'a ostenit și pe a sa cheltuială a înzestrat-o cu mare parte din obiectele dispărute.

În anul 1936, cu ocaziunea reustaurării bisericii la al cărei altar el jertfise Domnului întreaga-i viață, Pr. Ion Georgescu-Grama a contribuit cu o însemnată sumă de bani.

Cu puțin înainte de a se muta întru Domnul am întâlnit pe acest venerabil preot lipsit de vedere, venind spre biserica lui spre a se interesa de ce anume mai are trebuință și mi-a mărturisit că din modesta-i agoniseală rămasă după aranjarea obligațiilor familiare, se gândește să mai contribue cu ceva pentru înfrumusețarea Sfintei biserici.

În luna lui Oct. a. c. după o scurtă și grea suferință, Pr. Ion Georgescu-Grama, s'a stins din rândurile celor vii în vârstă aproape 90 de ani.

Clerul orașului Giurgiu adunat în sobor în frunte cu Prototiereii Al. Constantinescu și I. Popescu, i-au oficiat o frumoasă și impresionantă înmormântare.

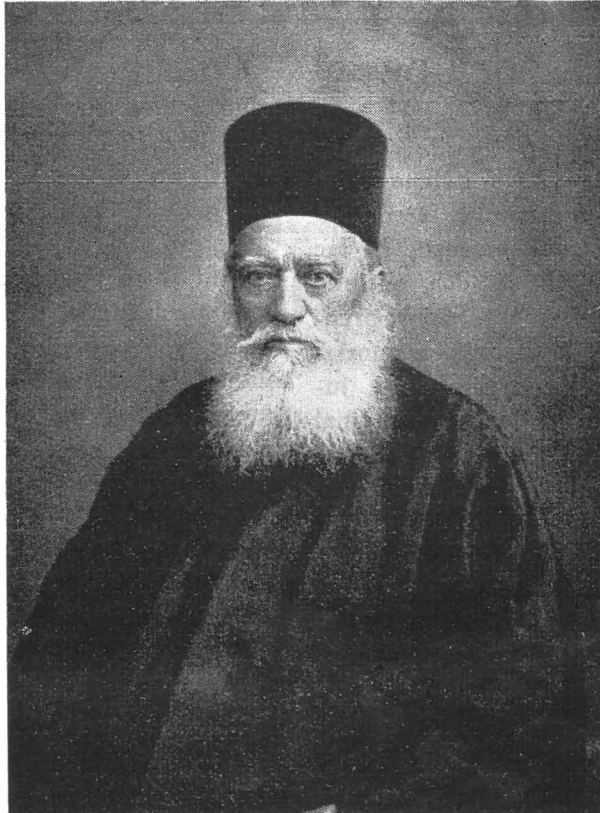
Cuvântul funebru a fost rostit de către preotul paroh inlocuitor M. Cristea.

După prohodirea, rămășițelor pământești, cortegiul funebru format din cler, membrii familiei și o numeroasă asistență, i-au condus trupul neînsuflețit la locul de veci.

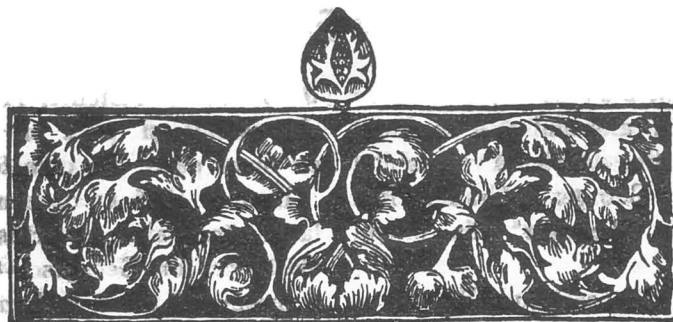
Pentru munca închinată altarului și pentru jertfa materială făcută pentru susținerea bisericii la care a slujit, Pr. Ion Georgescu-Grama este un exemplu demn de urmat.

Domnul să-l așeze spre fericită odihnă, în rândurile celor dreți și plăcuți ai Săi.

Pr. CONST. VASILESCU  
din Giurgiu



Pr. Ioan Georgescu-Grama



## C R O N I C A I N T E R N A

### CELE DOUA CATEGORII DE MISIONARI

În ogorul lui Hristos lucrează și osteneșc mii și mii de preoți. Unii cu mai multă vrednicie, alții cu mai puține merite duhovnicești, își fac toți datoria cu prisosință, fără să dea misiunii lor împlinite caracter de eveniment. Slujesc preoții lui Dumnezeu cu stricta cunoștință a enoriașilor respectivi. A săvârși sf. liturghie e un lucru mare și sfânt, dar nu un fapt senzațional care să fie dat publicității.

O adunare creștinească nu este o întrunire politică, iar preoții nu sunt oratori de duzină cari vorbesc mai mult pentru a-și vedea numele la gazetă decât din convingere și pentru ascultătorii din sală.

Misionarismul nu este o operă demagogică. Iisus n'are nevoie de pleava creștinilor și nu urmărește să-și facă o situație pe spinarea partizanilor. Iisus trăiește fără să ceară nimic în schimb. Hristos este Dumnezeu-Fiul. Cum pot, atunci, unii preoți să-l considere ca pe un oarecare șef de club?

Chiar în Capitală sunt slujitori ai altarului cari se consideră agenți de suburbie ai Mântuitorului, pentru că altfel nu se explică reclama ce și-o fac prin presă acești clerici, oridecâteori slujesc la biserică.

După fiecare sărbătoare apare regulat în ziare că la biserică X s'a oficiat un serviciu pompos, la care liturghisitorii s'au rugat cu evlavie și au predicat cu duh creștinesc.

Nu mă îndoiesc de calitatea slujbei și de talentul predicatorilor, dar pentru Dumnezeu, să înceteze această publicitate, care nu ajută cu nimic Bisericii și preoților ei.

Ce s'ar întâmpla dacă și alți preoți ar proceda la fel ca acești clerici reclamagii? Biserica creștină ar ajunge de ocară.

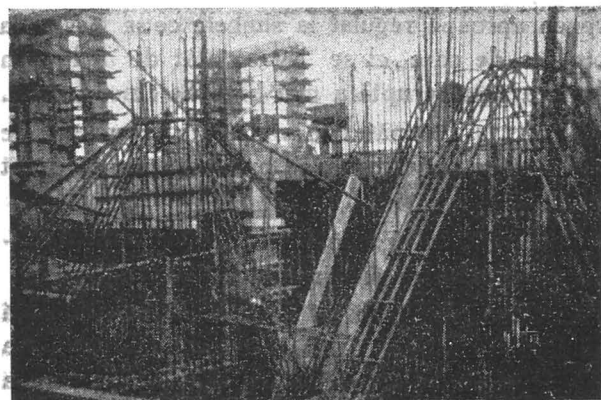
Biserica nu e circ sau sală de întrunire ca să aduni lumea cu reclama din ziare. Iar atunci când la o biserică se slujește frumos și preotul este demn, vestea se duce din om în om, cu mai mult efect, decât prin reclama neserioasă din presă.

Sunt și eu pentru anunțarea în ziare a slujbelor neobișnuite, a hramurilor, a cercurilor pastorale, a reuniunilor cu caracter religios. Dar numai atât cât să ia publicul cunoștință. Dar a publica darea de seamă și comentarii asupra unei lucrări bisericesti pe care ești dator s'o îndeplinești, iată ce nu trebuie să se facă, iată ce desgustă pe oricine vrea ca preotul să fie deasupra slăbiciunilor oamenilor de cafea.

Sunt misionari cari mor pentru credința lor și nimeni nu le știe nici măcar mormântul. Dar sunt și misionari cari, orice rugăciune îngână, o socotesc fapt excepțional care merită să fie cunoscută pe tot mapamondul. Uitând aceștia din urmă că, acolo unde trebuie, în Cer, asemenea exhibiții sunt ignorate, dacă nu chiar trecute în condica neagră.

(„Curentul“)

LORIN POPESCU



Lucrările făcute în vara anului 1938 la Maglavit.

**CULTURALE****Clopotele sf. Mitropoliei din București în timpul ocupației germane.**

După ce au ocupat Bucureștii, germanii au strâns aproape toate clopotele capitalei pentru ca să le topească.

Cu acest prilej, o comisiune de germani s'a prezentat mitropolitului primat Konon Arămescu-Donici, spunându-i că vor lua clopotele mitropoliei. Mitropolitul nu a arătat împotrivire. Germanii au luat trei clopote din clopotnița mitropoliei. După aceea au voit să-l ia și pe cel mare. Mitropolitul, văzând că sunt atât de îndrăzneți și că nu respectă avutul bisericii, a căutat în arhiva mitropoliei toate documentele în legătură cu clopotul cel mare, le-a luat și le-a prezentat personal generalului Mackensen guvernatorul capitalei.

Mackensen a cercetat actele și văzând că clopotul este făcut de regele Carol I, nu l-a mai luat. Însă soldații germani erau cu ciocane în mâini, gata să spargă clopotul și să-l ia, dar au fost opriți.

Clopotul cel mare a adus servicii populației capitalei, căci când suna el toți oamenii se ascundeau prin pivnițe de teama avioanelor.

Așa a fost salvat clopotul cel mare al mitropoliei din mâinile germanilor.

(comunicată de bătrânul  
PETRE BOBEȘ)  
V. DUDU

**Din protopopiatul T.-Măgurele**

Duminică 15 Ianuarie a. c. pr. Protopop Metodie Popescu însoțit de Dl. Maior N. Nedelescu comandantul premilitarilor din județ, a fost în comuna Băduleasa, unde au luat parte la inaugurarea școlii țărănești, încadrată în activitatea Căminului Cultural, unde se va preda agricultura, istoria, religia, etc.

În fața tuturor autorităților comunale, premilitarilor și unui impunător număr de săteni, s'a făcut Te-Deum de pr. Protopop, asistat de pr. paroh local I. Mihuț.

Apoi Pr. Protopop a ținut o frumoasă cuvântare, arătând necesitatea acestor școli, într-o țară agricolă și de plugari, cari totuși nu știu să

muncească și să folosească rodnicia pământului cum trebuie.

Arată că sătenii din Băduleasa sunt slabi și pe teren religios, pentru că se lasă speculați de secta adventistă, care încasează anual de aci 60.000-70.000 lei după cum s'a putut vedea din registrele de încasări ale predicatorului adventist respectiv.

Cere locuitorilor trezie la o viață vrednică religioasă și națională.

Scuzând lipsa d-lui Revizor școlar, care nu a putut să-și îndeplinească dragostea sa de a fi prezent, urează școlii să inaugureze cursurile cu desăvârșit succes.

Pr. I. Mihuț arată puterea religiei în viața individuală și în cea a popoarelor.

D-l Maior N. Nedelescu, în cuvinte vibrante, cere tuturor să răspundă cu dragostea și sinceritatea la chemarea M. S. Regelui, ce o face pentru ridicarea patriei noastre.

Drapelul țării, aflat și aci de față, ținut cu vrednicie de premilitarii comunei, simbol al bogăției țării noastre și al credinței față de monarhie să fie tuturor, semn de respect și îndemn la datorie.

D-l I. Cârjean învățător și cântăreț bisericesc, președintele Căminului cultural, își exprimă bucuria ce o are pentru cursurile ce urmează să se țină în cadrul căminului.

D-l inginer agronom Scaun conducătorul școlii, a arătat rostul și foloasele învățat urei agricole pentru săteni.

La sfârșit s'a primit defilarea premilitarilor care s'a desfășurat într-o ținută militară desăvârșită

Pr. Protopop M. Popescu împreună cu D-l Major N. Nedelescu au mers apoi în comuna Băneasa, unde la ora 2 s'a oficiat cununia la 25 perechi, ce până atunci trăiseră fără binecuvântarea bisericii.

Slujba a fost oficiată de Pr. Protopop asistat de preoții: I. Popescu-Băneasa, D. Mangăru, Th. Ghinea, M. Dinu și I. Mihuț.

Răspunsurile au fost date de corul tinerilor din sat sub conducerea d-lui Radu Ivănescu, un foarte bun cântăreț.

Slujba făcută cu mult fast, a fost deosebit de mișcătoare.

A cuvântat apoi pr. Pr. Protopop despre importanța Sf. taină a cununii în viața omului. Mulțumind feliicită pe pr. I. Popescu și C. Nicolescu primar de frumoasa activitate ce depun.

Pr. I. Popescu preotul respectiv, mulțumește pentru cuvintele bune ce i se adresează și îndeamnă pe cei cununați, la viața bună creștină.

D-l Maior N. Nedelescu, felișită pe nouii căsă-

totiți. Li îndeamnă să fie cetățeni disciplinați, vrednici, supuși ai M. S. Regelui Carol II.

D-l Primar C. Nicolescu arată temeiurile activității sale, mulțumită căreia, acești creștini au astăzi binecuvântarea bisericii. Asigură autoritățile superioare că și de aici înainte va fi la datorie.

### Putinelu.

La ora 4<sup>30</sup> Pr. Protopop și D-l Maior N. Nedelescu au luat parte la adunarea locuitorilor din comuna Putineiu, făcută în scopul de a se lua inițiativa ridicării unei troițe în memoria celor ce au căzut pe câmpul de războiu.

Pr. Protopop vorbește sutelor de săteni ce sunt de față, muștrător, că în 20 ani după războiu s'au grăbit să ridice în comună sinagogă adventistă, dând zeciuială anual câte 80-90.000 lei dar nu s'au gândit să ridice o „cruce“ celor ce au murit pentru țară și pentru binele celor ce trăesc astăzi. Cere sătenilor să arate lumii, că locuitorii din Putineiu sunt buni creștini și români, ridicând „crucea sfântă“ spre rușinarea celor ce și-au trădat biserica și neamul.

D-l Maior N. Nedelescu, în cuvinte emoționante arată suferința și sacrificiile celor ce au murit pe câmpul de războiu.

Tăria țărilor, ce vor să trăiască, e în vrednicia cu care știe să-și apere hotarele și să-și cinstească morții — M. S. Regele vă chiamă la viață nouă de adâncă trezire.

Îndeamnă pe locuitori să răspundă cu drag apelului ce li se face.

Pr. Th. Ghinea, vrednicul preot al acestei parohii, asigură că, cât de curând comuna Putineiu va fi împodobită cu „Troiață Sfântă“ a eroilor morți, la care să ardă neconținut candela aprinsă de mâinile celor ce-i iubesc.

Poporul într'un glas se hotărăște, ca chiar de a doua zi, comitetul să lucreze pentru strângerea fondurilor.

## BISERICEȘTI

### Sfinte vase donate de familia Alexandru II al Rusiei.

Parohia *Maica Precista* din Ploești posedă un rând de Sf. Vase donate de Alexandru al II-lea Țarul Rusiei.

Aceste Vase au fost donate bisericii cu ocazia șederii Țarului în Ploești pe vremea războiului Ruso — Turc din 1877.

Pe Sf. Vase donate sunt următoarele inscripții:

*Pe Sf. Potir.* „Donat la biserica Adormirea Maicii Domnului din orașul Ploești, în amintirea Inaltei șederii în acest oraș a Domnitorului tuturor Rușilor, Impăratul Alexandru al II-lea, dela 25 Mai până la 13 Iunie 1877, în timpul de războiu ruso-turc“.

*Sus pe Sf. Potir* are următoarea inscripție:

„Primiți Isvorul nemuririi — mâncați trupul lui Hristos“.

*Pe Sf. Disc:* „Acesta este mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii“. Și se repetă aceleași cuvinte ca și pe Sf. Potir. „In amintirea Inaltei șederii.....“

3. *Pe Sf. Copie:* „Donată la biserica Adormirea Maicii Domnului din Ploești“.

4. *Pe Sf. Steluță* scrie: „Dumnezeu“ iar do-nația ca pe Sf. Potir.

5. *Pe paharul cel mic:* „Căldura credinței să te umple de Duhul Sfânt“.

Toate aceste inscripții sunt scrise în limba rusă Sfintele Vase sunt din argint masiv, aurit.

Ele prezintă o deosebită valoare artistică și istorică.

Protopop, Pr. AUREL POPESCU

\* \* \*

### Punerea pietrei fundamentale a bisericii din com. Gornet jud. Prahova

În asistența unui public însemnat din Comuna Gornet-Cuib, satul Gornet și împrejurimi, precum și a d-lui Prim Pretor din Urlați Caradia Ionescu reprezentantul d-lui prefect Arghiropol, a avut loc solemnitatea punerii pietrii fundamentale noului locaș de biserică, început în acest sat

Un sobor de preoți în frunte cu Prea Cucernicul Protopop Gh. Ilescu-Izvoarele, au rostit în cuprinsul noului locaș, cuvintele rugăciunii, în desfășurarea actului de fundație.



Solemnitatea întemelierii noiei biserici din parohia Gornet-Cuib Prahova.

A luat cuvântul d. Prim Pretor Caradia Ionescu dând cetire actului punerii pietrii de fundație și arătând rolul bisericii în viața noastră de stat.



Urmează Pr. Paroh Ioan I. Penescu, făcând o dare de seamă a situației actuale și a greutăților prin care a trecut ani de zile, până la sfințirea Capelei, în lipsă de biserică Duminica și Sărbătorile, mergând cu enoriașii pe la bisericile parohiilor vecine, după care mulțumește tuturor Colaboratorilor și donatorilor noului locaș.

D. director al școlii primare din localitate și donatorul locului noului locaș, Ioan Gh. Ionescu, a arătat minunea bisericii într'o țară civilizată.

A luat apoi cuvântul Prea Cucernicia Sa Păr. Protopop Gh. Iliescu, arătând rolul important al bisericii întru alinarea tuturor suferințelor și necazurilor celor ce pășesc cu încredere către pragul ei, îmbărbătând pe credincioși la frumoasă faptă începută, sfătuiind pe toți a se grupa în jurul preotului paroh cu toată nădejdea, mulțumind apoi bătrânului preot pensionat Andrei Stănescu, de frumoasele servicii aduse bisericii în trecut și astăzi.

Preotul C-tin I. Penescu parohul parohiei Vitioara Opăriși și proistosul respectiv, în calitate de fiu al satului, în numele cetățenilor, urează celor străini „bun venit“.

Arată apoi frumoasele calități și fapte creștinești ale străbunilor și aplicarea lor la cei de astăzi, încheind cu cuvinte de îmbărbătare pentru opera începută.

Incheie preotul V. Sardin Proiestos Bălțești,  
PR. C. I. P.  
Vitioara

### \* \* \* **BOTEZ STRĂJERESC**

Pe linia adevăratei lucrări pastorale a neobositului preot Niculae Angelescu dela bis. Principele Carol din Capitală, s'a înregistrat o frumoasă izbândire pe teren pastoral, și



După botez, în fața bisericii.

care s'a încheiat prin oficierea unui botez

străjeresc, ce a avut loc pe data de 29 Ianuarie cor.

Nașă a fost cuibul nr. 8 din Centuria II A a liceului de fete C. F. R. „Aurel Vlaicu, reprezentată prin străjera Marinescu Eugenia din cls II A.

Noul botezat a primit numele de Gheorghie-Aurel și este copilul unei sărmane femei, Paraschiva Giubea din str. Măgura Odobeștilor nr. 29.

Solemnitatea s'a desfășurat într'o atmosferă de creștinească sărbătoare, în prezența frunțașilor cartierului a comandantei stolului nr. 8 de străjere, d-na Natalia Melencovici, și a unei numeroase asistențe.

### **MISSIONARE**

Serbare la penitenciarul din T.-Măgurele

Joi, 15 Decembrie 1938, școala de cântăreți din T. Măgurele a dat o frumoasă serbare religioasă la penitenciarul din orașul T. Măgurele.

Cu această serbare s'a continuat lucrarea misionară dusă de protopopia T. Măgurele, în mijlocul deținuților din acest Penitenciar.

Serbarea a început cu „Bună dimineața la Moș Ajun“, după care părintele, protopop Metodie Popescu a vorbit despre „Nașterea Domnului“. În cuvinte calde arată apoi care este Crăciunul deținuților și care este Crăciunul celor din afară.

Îi îndeamnă să se pregătească sufletește pentru ca și atunci când vor fi slobozi să petreacă Crăciunul cu evlavie, cu frică și credință în Dumnezeu.

S'au executat apoi, pe muzica vocală, sub conducerea d-lui profesor I. Niculescu: „O ce veste minunată“. „Sculați-sculați boeri mari“, iar pe muzica bisericească sub conducerea pr. Florian Dragnea: „Domnul Sfânt“ „Trei crai“ „Doamne Isuse Christoase și Tatăl nostru“.

Între coruri, a recitat frumoase poezii religioase, elevii: Crăciun Radu cl. II, Botin Stelian cl. III, Ganea Dumitru cl. II, Grigore Gheorghe cl. II. Serbarea s'a încheiat cu „Trăiască Regele“. S'au împărțit apoi deținuților 200 de broșuri religioase. Serbarea a avut un desăvârșit succes. Deținuții cu ochii plini de lacrimi au mulțumit respectos și au cerut ca tinerii elevi să mai vie în mijlocul lor.

D. director al penitenciarului a mulțumit călduros pr. protopop Metodie Popescu, de munca ce depune pentru educația morală a deținuților, ce o face cu ajutorul școlii de cântăreți și a cercurilor din Protopopie.

*Calea spre adevăratul umanitarism duce prin câmpul de muncă cinstită și națională pentru binele și progresul, Neamului tău, care este și el o părticică a omenirii.*

(Cuv., vol. VI, p. 54—55).

### Botezarea a doi copii bapțiști.

În ziua de 13 Noembrie cor, a avut loc în parohia Nucșoia de jos, com. Râncezi, jud. Prahova, botezul ortodox a doi copii bapțiști ai fostului sectant Ștefan Andrei Filip, revenit de curând la dreapta credință.

Botezul a fost săvârșit de către părintele Ion I. Nae, dela parohia Râncezi, împreună cu preotul susnumitei parohii, ca nași asistând d. primar al comunei și d. Ștefan Gh. Antonescu, gospodar.

Ceremonia sfintei taine a botezului s'a desfășurat într'un cadru de reculegere duhovnicească, luând parte toate autoritățile comunei, precum și o mulțime de credincioși din satele vecine.

Remarcăm cu acest prilej fapta creștinească a d-lui Ștefan Gh. Antonescu, gospodar din Râncezi, care a îmbrăcat complect pe unul din copii, pe care l-a și botezat, celălalt fiind îmbrăcat prin colecta ce s'a făcut în biserică.

\* \* \*

### Sfințirea clopotului capelei dela penitenciarul Doftana și inaugurarea bibliotecii.

Luni 21 Noembrie 1938 ora 3 p. m., o impresionată și creștinească solemnitate, s'a desfășurat în Penitenciarul Doftana, datorită inițiativei Preotului confesor Victor Provian, care este un harnic și neobosit slujitor al bisericii, reușind să infăptuiască de redresare morală-religioasă a sufletelor,

S'a sfințit clopotul în valoare de lei 16.000, donat de domnul Inginer George Fericeanu din București. Deasemeni Domnul Director General al Penitenciarelor, Ioan Deleanu, a donat un potir, familia Verbancu a donat o cădelniță și un voal pentru Sf. Masă, în valoare însemnată, iar alți buni creștini au donat îmbrăcămintea pentru Sf. Masă în valoare de lei 3000.

Serviciul divin a fost oficiat de Părintele Protoereu Vasile Opreșan din Breaza, care la intrare a fost primit de corul deținuților cu un imn religios, ajutat de Preoții: Ioan Zinculescu, Petre Provian Bucov, Costache Popescu, Titi Dumitrescu, Al. Popescu, Aurel Sterghiu, N. Lăzărescu și Victor Provian confesorul Inchisoarei, iar răspunsurile au fost date de corul deținuților.

După sfințire Părintele Protoiereu a ținut o cuvântare; deasemenea și d. maior V. Irimescu făcând un istoric al vieții de astăzi în Inchisoare, arătând și activitatea depusă de confesor.

La această sfințire au luat parte domnii: Director General al Penitenciarelor Ioan Deleanu, Insp. Radu Racoviceanu, și Grigorescu, Lt. Colonel I. Zănescu, Lt. Colonel Voinescu Mandache Primarul Comunei Poiana-Câmpina, Dragomirescu Prim Procuror Trib. Prahova, Judecător Secția 3 a Trib. Prahova, Gh. Ștefănescu Pretor, Maior Ionescu-Fălcu, Ing. Fericeanu, Preotul L. Moisin, Ing. Traian Bănescu, Dr. T. Stamadia-de, N. Verbancu, Dr. Burada, Directorii Școalelor primare din Telega, și alții.

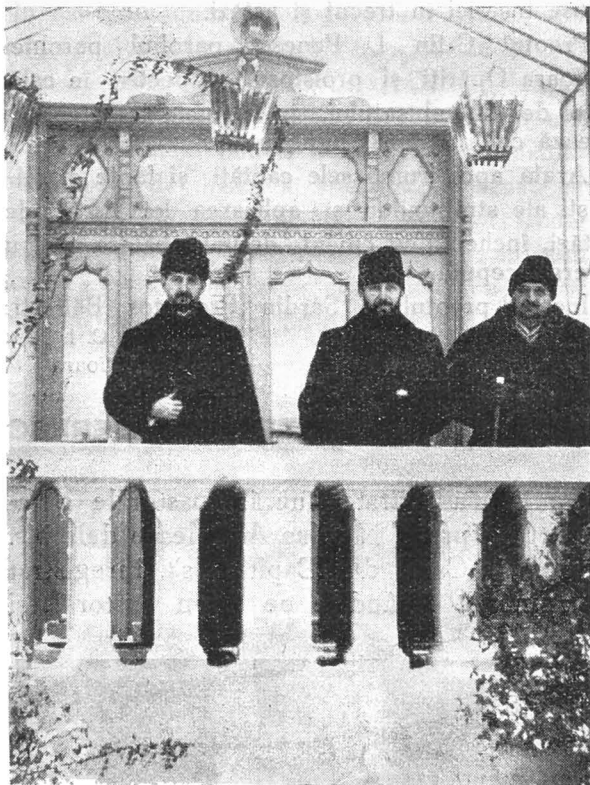
S'a vizitat Capela, apoi trecând în sala de teatru, s'a făcut inaugurarea bibliotecii religioase, înființată de confesor, iar deținuții au executat un program compus din: coruri, recitări, orchestra de balalaici, pian și vioară, toate organizate de preotul confesor.

La sfârșit au vorbit: Preot Ioan Zinculescu, Preot Petre Provian. Preot Victor Provian, iar încheerea a fost făcută de Domnul Director General Ioan Deleanu.

\* \* \*

### Reveniri la Ortodoxism.

În ziua de 13 Noemb. 1938 cu ocazia cercului pastoral Buzescu, ținut în această comună, s'a sărbătorit și un mare act important în biserică noastră creștină, și anume botezul adventistului Alex. A. Tache de 38 ani, sora sa Rada de 42 ani și fica sa Rahela de 14 ani. Această familie a făcut parte din secta adventistă timp de 15 ani, fiind și conducătorul acestei secte din acea-



Prea Sfințitul arhieru Emilian Târgovișteanu, vicarul Sf. Patriarhii însoțit de P. C. Consilier cultural M. Bulăcu și părintele protoiereu, Metodie Popescu, cu ocazia revenirii la ortodoxism a sectanților din jud. Teleorman.

stă comună. De dimineață s'a oficiat Sf. Liturghie în sobor de preoții acestui cerc: Pr. Cristache Ionescu președintele cercului, Pr. N. Rădulescu, Calinești, Pr. Theodor Păunescu Mavrodin, Pr. Ioan Popescu Nanov și Pr. Al. H. Dumitrescu Adămești. Predica zilei a fost rostită de Pr. Ioan Popescu. După terminarea Sf. Liturghii s'a ofici-

at slujba parastasului pentru eroii neamului. Răspunsurile Sf. Liturghii au fost date de corul bis. Sf. Alexandru din Alexandria compus din cele mai destinate elemente, sub conducerea d-lui Botez. Au luat parte toate autoritățile comunale în frunte cu d. prim pretor al plășii Alexandria. Asemenea au luat parte și d-nii învățatori cu copiii de școală — cum și d-l Comandant al Subcentrului Premilitarilor din această comună cu toți tinerii premilitari. Biserica a fost plină de lume care venise să asiste la acest act. După terminarea Sf. Leturghii a urmat săvârșirea tainei Sf. Botez făcându-se ungerea cu Sf. marele mir și afundarea în apă a tinerei copile, care a primit numele de botez Florica-Rodica. — Această Sf. taină a fost oficiată de Prea Cuc. Protoiereu Gh. Stăiculescu din Alexandria înconjurat de preoții acestui circ. Au asistat ca nași d. Simion Avocat din Alexandria cu soția sa Florica. Răspunsurile au fost date tot de corul bis. Sf. Alex. După terminare, Prea Cuc. Prot. a ținut o însuflețită cuvântare arătând însemnătatea acestui mare act în biserica noastră.

A vorbit Pr. Christache Ionescu, președintele cercului pastoral, exprimându-și bucuria ce o simt cu toți cei de față și cu întreaga comună, că după o muncă încordată atât în biserică, cât și afară de biserică, prin predici, conferințe, broșuri răspândite în popor, a reușit să aducă la stăne oile cele rătăcite, cari până mai eri erau dușmanii bisericii lui Christos.

Dela biserică, cu toții împreună s'a luat o mică agapă la casa celui sărbătorit, care se găsește în aceeași curte cu casa unde se adunau sectanții.

A vorbit Prea Cucernicul părinte Protoiereu, arătând că simte o mare bucurie în aceste momente. A mai vorbit și d. Avocat și Primarul orașului Alexandria d. Alexandru Colfescu care în cuvântarea sa înălțătoare a scos în relief unitatea de credință ce trebuie să existe între toți fiii acestei țări.

A vorbit și cel sărbătorit spunând că se simte foarte fericit în aceste momente și în fața atâtor intelectuali în frunte cu Prea Cuc. Protoiereu cari au venit cu tot sufletul să ia parte la acest mare act, arătând că a făcut întocmai ca fiul cel pierdut din Sf. Evanghelie. Pela orele 3 p. m. au mers și în casa Preotului paroh unde s'a cântat „Pre stăpânul și Arhiereul nostru Miron Patriarhul României” și Imnul Regal, servindu-se și o mică agapă. Pr. Paroh a înmănat din partea Cercului cultural 10 broșuri diferite familiei sărbătorite. Serbarea a luat sfârșit la orele 5<sup>30</sup> p. m.

Pr. Chr. I.  
Buzescu Tel.

*Unde comerțul și industria națională înfloresc, acolo înflorește și literatura și artele după gustul propriu și mai ales cultura națională.*

(Cuv., vol. VI, p. 66).

*Vai de individul, de familia, ori de poporul, care ar urmări — drept singură și supremă țintă a vieții — îngrămădirea de bunătăți materiale.*

(Cuv., vol. VI, p. 31).

## FILANTROPICE

### Ajutoare pentru copii săraci.

În seara zilei de 21 Decembrie 1938, în cadrul unei Serbări Străjerești, în Parohia Drăgănești-Teleorman s'au împărțit copiilor Săraci 25 perechi încălțăminte, 5 perechi pantaloni, 5 cămăși, 5 rochițe, și 5 haine. S'a străduit pentru strângerea fondului Pr. Comandant Străjer Gh. I. Stăiculescu, Inginer Boris Corovschi, Învățător Nic. Mitroi și C. Șerban cântăreț. Tot pentru copii, s'a pus baza unei Cantine care Servește de 2 ori pe săptămână, fiecărui Școlar o bucată pâine și un ceai.

Iată cum prin Străjerie se dă cel mai bun prilej de operă pastorală și de ajutorarea a-proapelui.

Pr. GH. S.

\* \* \*

### Din grija d-nei și d-lui subsecretar de stat M. Măgureanu, au fost îmbrăcați 100 copii din orfelinatul Radu Vodă.

Din grija și prin intervenția d-nei și d-lui Mihai Măgureanu, subsecretar de stat la Președinția Consiliului miniștrilor, 100 copii din orfelinatul „Radu Vodă” din Capitală au fost îmbrăcați cu rufărie și veșminte noi de serbătorile Crăciunului.

Deasemeni, orfelinatul a fost inzebrat cu linerie complectă de pat.

## CATEHETICE

### Școli Catehetice.

În Protopopia circ. I. Teleorman funcționează astăzi următoarele școli de catehizație:

1. Școala din centrul *Piatra* de sub conducerea pr. Traian Banciu. Ajutor Pr. Petre Dumitru — Vișoara II.

2. Școala din centrul *Seaca*, Conducător Pr. Stan Bunea. Ajutor Pr. Ioan Marinescu — Cioara.

3. Școala din centrul *Voivoda*. Conducător Pr. Gh. Marinescu. — Ajutor Pr. C-tin. Stănescu — Moșteni.

4. Școala din centrul *Spătărei*. Conducător Pr. Stancu Mitroi. — Ajutor Pr. Ioan Tuinea — Spătărei.

5. Școala din centrul *Ulmeni*. — Conducător Pr. Victor Marinescu. — Ajutor Pr. Nicolae Borcea — Margareta.

6. Școala din centrul *Pârlita*. — Conducător Pr. Dumitru Z. Barbu. — Ajutor Pr. Dumitru Constantinescu — Broșteanca.

7. Școala din centrul *Băduleasa*: Conducător Pr. Ioan Mihuț. — Ajutori: Pr. Dobre Maugăru, Pr. Th. Ghinea și pr. Marin Dinu — Cărlomanu.

8. Școala din centrul *Belitor*. — Conducător

Pr. D-tru Popescu. Ajutor Pr. Daniil Iliescu — Belitori I.

De fiecare centru țin 2—3 parohii. — Ședințele au loc — 1 sau de două ori pe săptămână, și se țin de obicei într'o clasă a școlii primare.

Programul de predat ține seama de următoarele indicații:

1. Noțiuni din istoria universală a Bisericii. Sectele din primul secol ale Creștinismului. Despărțirea bisericii Romei.

Ivirea Protestantismului.

Secte.

Biblia.

Sf. Tradiție.

Sf. Taine, tratate ținându-se seama de toate obiecțiunile sectante.

Cultul Sfinților.

Sf. Icoane.

A doua venire

Sâmbăta sau Duminica.

Cursiști au carnete de notițe. La începutul fiecărei lecții se ascultă lecția precedentă.

Cursurile vor ține până la 1 Aprilie 1939.

Din rapoartele primite, iau parte la aceste cursuri mulți creștini și tineri premilitari.

Inaugurările acestor școli s'au făcut la timp cu tot fastul cuvenit, luând parte pretutindeni, toate autoritățile comunale, elevii de școli, premilitari și mult popor.

Protopop. Pr. METODIE POPESCU

## CARITATIVE

*Ajutorarea copiilor săraci în parohia Ceptura II Jud. Prahova.*

Preotul Constantin Iliescu, de Sf. Sărbători ale ale Nașterii Domnului a luat frumoasa inițiativă în parohia C. Sale, de a colecta ofrande dela enoriași și a împărți diferite daruri celor mai săraci elevi de școală.

Astfel s'a colectat suma de lei 8400, din care sau cumpărat 14 perechi ghete, 7 costume de haine și 47 tricouri.

Aceste daruri s'au împărțit în ziua de 17 Decembrie 1938 în cadrul unei frumoase serbări a datinelor creștinești.

*Misiunea unei biserici culminează în mângâierea celor în necazuri și în alinarea suferințelor de tot felul ale celor mulți.*

(Cuv., vol. VI, p. 49).

## CONFERINȚE

*Ciclu de conferințe organizat de soc. clerului român „Ajutorul“*

Comitetul societății clerului „Ajutorul“ a organizat un ciclu de conferințe, care s'au ținut la sediul societății, Bd. Carol 75, în ordinea de mai jos:

Marți 31 Ianuarie pr. M. Bulacu, Marți 7 Februarie d. I. Coman, Marți 14 Februarie pâr. arhim. I. Scriban, Marți 21 Februarie d. I. Savin, prof. univ. Marți 28 Februarie pr. Eug. Bărbulescu.

În continuarea programului de viitor se vor ține următoarele conferințe:

Marți 7 Martie pr. H. Roventza prof. universitar, Marți 14 Martie d. Lascarov Moldovanu, Marți 21 Martie P. S. Emilian Antal vicarul Sf. Patriarhii, Marți 28 Martie pr. T. Chiricuță, Marți 18 Aprilie d. prof. I. Nichifor Crainic și Marți 25 Aprilie d. profesor S. Mehedinți.

Conferințele vor începe în fiecare Marți la orele 6 d. a. La conferințe va asista P. S. arhiepiscopul Emilian Târgovișteanu, vicarul Sf. Patriarhii, conducător al părții culturale din arhiepiscopia Bucureștilor, și ca să se informeze mai de aproape de lucrarea pozitivă a preoților în latreua lor profesională și socială, dându-le îndrumările necesare.

De asemenea sunt invitați să ia parte și cântăreții bisericești cari vor împleti activitatea lor culturală cu cântări potrivite, sub conducerea d-lui prof. Popescu Pasărea.

Preoții din Capitală sunt rugați a nu lipsi dela aceste ședințe culturale, întrucât li se va socoti aceasta la fișa lor personală. Pot lua parte la conferințe și persoane laice, doritoare de învățături religioase.

## TELEGRAMS

**Înalt Prea Sfințitul Patriarh a primit următoarele telegrame:**

I. P. S. PATRIARH MIRON

Seminarul Central sărbătorind azi pe Sfinții Trei Ierarhi, patronii săi cerești, pe linia aceleiași strălucite tradiții pe care ați prezidat-o la la centenar, trimite I. P. S. Voastre, la începutul celui de al doilea veac, toată dragostea, supunerea și devotamentul, ca celui ce sunteți strălucitul șef al Bisericii române și marele ocrotitor al seminariilor.

Să trăiți întru mulți ani, pentru binele Bisericii și Țării.

VENIAMIN

Vicar al Sf. Patriarhii

Directorul Seminarului  
Preot P. PARTENIE

## INALT PREA SFINȚITULUI PATRIARH LOCO

București, 22 Ianuarie. Enoriașii parohiei Parcul Călărași, înființată prin bunăvoința și grija Inalt Prea Sfinției Voastre, constituiți în adunare parohială, pentru alegerea organelor de conducere și comitetului de construcție al noii biserici, adânc recunoscători, au înălțat rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu și se roagă pentru sănătatea Inalt Prea Sfinției Voastre, susținătorul și ocrotitorul Sfintei Biserici.

Protopopii STOICA IONESCU

GEORGESCU SILVESTRU

și Preotul CONSTANTIN SÂRBU

\* \* \*

SANCTITĂȚII SALE PATRIARHUL MIRON  
AL ROMÂNIEI

Hotin, 23 Ianuarie. Clerul cercului I al jud. Hotin, întrunit în congresul anual la Hotin, își îndreaptă gândul spre providențialul său Patriarh, urându-i ani mulți în cârmuirea destinului Bisericii române.

Protopopul LEVIȚCHI

\* \* \*

## INALT PREA SFINȚITE STĂPANE

și

## PREA FERICITE PĂRINTE,

Orașul de reședință al acestui județ, care are legitimă mândrie de a fi dat naștere prin Sanctitatea Voastră celui mai ilustru fiu al său, destinat să devină, prin bogatele sale vrednicii, și cel mai de seamă fiu al țării, participă cu toată inima la prăznuirea obștească a celor șaptezeci de ani de viață ai Sanctității Voastre, împlețiți atât de fericit cu destinele neamului.

Născut în preajma vechei și nedrepte frontiere, unde puritatea de rasă, aspirațiile de libertate și energiile ancestrale ale populației autohtone se întâlneau biruitoare cu infiltrația streină, dintr'o familie de gospodari frunțași, cari intruchipau toată sănătatea și frumusețea fizică și spirituală a țăranilor noștri dela munte, — V'ați alintat copilăria pe malurile îmbălsămate cu mirese de flori și de brădet ale bătrânului Mureș, care în cursul său lin purta toată maestrea durerilor înăbușite și a unui protest milenar, iar când a sosit ceasul marilor hotăriri, V'ați ales ca mireasă biserica strămoșească, pe care ați servit-o cu devotament, în vremuri de grea cumpănă, dela treapta începătoare de diacon până la strălucita treaptă de vlădică, pentru ca deodată cu căderea vechilor frontiere și cu lărgirea hotarelor să Vă lărgiți și câmpul de afirmare și să Vă ridicați până la cea mai înaltă treaptă a ierarhiei noastre bisericești, sociale și politice.

Ca Patriarh, ca Regent, ca ministru prezident și ca prim sietnic al Majestății Sale Regele, într'o epocă, când se așează temelii sigure ale României de mâine, ați ilustrat până la limita maximă a ascensiunii, toate domeniile vieții noastre publice, revărsând pretutindenea lumină și binecuvântare.

În fața manifestației unanime de admirație, cu care Vă înconjoară astăzi țara întreagă, orașul de reședință al județului Mureș nu-și revendică decât dreptul de a se bucura mai mult decât oricare din cele 71 de orașe de reședință, de strălucita apoteoză, pe care a hărăzit-o Pronia Cerească, și recunoștința națională, celui mai vrednic fiu al județului nostru și Vă transmite prin mine, pe lângă omagiile de profundă iubire, cele mai respectoase și devotate urări de sănătate și fericire pentru ca să puteți continua și desăvârși marea operă pe care o îndepliniți, spre slava bisericii, consolidarea neamului și gloria acestui județ.

Întru mulți ani, Stăpâne!

Târgu-Mureș 14 Decembrie 1938.

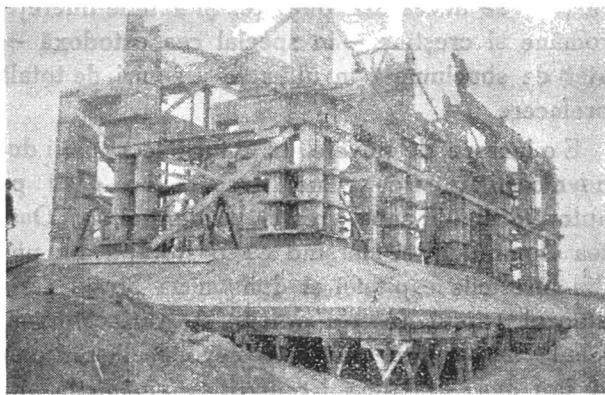
Primarul orașului de reședință Târgu-Mureș  
Med. general (ss) Dr. EUGEN CURTA

**Misionarul - Chișinău****REVISTE**

Dela 1 Ianuarie 1939 revista „MISIONARUL” organul misiunii ortodoxe române, intră în al XI-lea an de apariție și continuă să apară sub conducerea Secției Culturale a Consiliului Eparhial din Chișinău.

Programul revistei:

a) Studiul critic și combaterea sectelor, curentelor anticreștine, antibisericești și pseudo-mistice (ateismul contemporan, liber-cugetarea, curentele filosofice raționaliste și materialiste ostile creștinismului și tot felul de alte rătăcirii).



Temelia lucrărilor începute în vara trecută la Maglavit.

*O intelectualitate semidoctă și nepregătită devine o primejdie națională.*

(Cuv., vol. VI, p. 54).

*Experiența ne arată adeseori, cum începutul decadenței unor oameni coincide cu îmbogățirea lor peste măsură.*

(Cuv., vol. VI, b. 31).

*Crucea trebuie să rămână pe veci în viața Poporului Român simbol și mijlocul cel mai efectiv pentru a-l îndrepta pe căile adevăratei civilizații, a unui statornic progres și pentru crearea de eroi, cari să-i garanteze existența*

(Cuv., vol. VI, p. 43).

b) Tratarea apologetică a diferitelor chestiuni și adevăruri creștine, atacate de sectanți, liber-  
cugetători și ateii;

c) Metoda și experiența misionară (realizări,  
constatări, observări, propuneri și reflexiuni);

d) Problema educației religioase, morale și pa-  
triotice a tineretului, care formează astăzi un mare  
și important capitol în ordinea preocupărilor mi-  
sionare;

e) Comunicări, cronică misionară internă și ex-  
ternă, informații cu privire la mișcarea sectară și  
la acțiunea forțelor ostile Bisericii;

f) Bibliografii, recenzii, informații din domeniul  
literaturii misionare, sectare, anticreștine și cu  
privire la orice noutăți literare, care se referă la  
acțiunea și problemele misionare, pastorale și e-  
ducative.

*Abonamentul anual*: În țară 200 lei; în străin-  
tate 2 dolari; abon. de încurajare 500 lei.

## CĂRTI

PREOTUL GH. PASCHIA: Buc. tip. „Cuvân-  
tul românesc, lei 60,

Din însăși prefața ce premerge lucrării, aflăm  
că noua lucrare a părintelui Gh. Paschia, un ini-  
mos slujitor al Bisericii și duhovnic al „Străzii Ță-  
rii”, — se adresează tineretei. Și anume tineretei  
române și creștine — în special cea ortodoxă —  
atât de sbuciumată în ultimele vremuri, de totală  
prefacere.

E o lucrare de povește. În diferitele situații du-  
hovnicești în care vremea trecută l-a găsit pe  
autor, începând de pe vremea studenției, la „Oas-  
tea Domnului” și sfârșind cu pastorația lui una  
din bisericile capitalei și duhovnicia Străzii Țării,  
autorul a avut deseori prilejul să trăiască în mij-  
locul *tinerimei*, să-i observe nevoile ei spirituale  
și să-i dea — la timpul potrivit — o mână de aju-  
tor duhovnicesc. Buchetul acesta de sfaturi și  
indemnuri creștine, — ce însoțește studiul din pri-  
mele pagini despre: „*tânăr și tinerete*”, — și pu-  
blicate mai întâi în diferite reviste, formează în-  
treaga lucrare — măestrul alcătuită — care deși  
scrisă pentru tineri, constituie o lectură reconfor-  
tantă pentru orice vârstă. Și nu greșim dacă afir-  
măm că lucrarea părintelui Paschia este un in-  
dreptar al aplicării virtuții, — virtute care, e ade-  
vărat, se învață și teoretic, dar se trăiește numai  
practic. Iar trăirea aceasta a virtuților, aduce ti-  
neretului cununa de *biruitori*; și anume birui-  
tori aici pe pământ, pentru cer.

Dacă la frumusețea cuprinsului acestei lucrări,  
adăogăm și o formă de prezentare tehnică aleasă,  
cu o copertă în culori ce reprezintă o frumoasă  
viziune pentru biruința tineretului, — vom avea  
o imagine aproape completă a lucrării pe care o  
recomandăm.

\* \* \*

Pr. D. S. NEAGU, Comoară de povestiri mo-  
rale.

Osteneala părintelui paroh dela Potoceni-Buzău  
merită toată atențiunea, prin aceea că lucrarea  
implinește, desigur în mică măsură — lipsa atât de  
simțită a istorioarelor morale pentru copii. Ne lipsec  
cărțile bune pentru copii. Și dacă ne gândim ce  
grijă deosebită acordă unele secte religioase al-  
cătuirii de asemenea cărți cu chipuri și povești  
pentru copii, ne putem da seama de lipsurile noas-  
tre, în această privință. E adevărat că numai cu  
câteva lucrări de felul acesta nu se poate face  
prea mult, dar trebuie să reliefam planurile și  
străduințele celor și au dat seama de trebuința  
povestirilor morale și ostenesc pentru împlinirea  
acestei trebuințe.

Costul unui exemplar este 10 lei și se poate  
cere dela autor, comuna Potoceni - Buzău.

\* \* \*

PR. TEODOR IORDACHE: *De vorbă cu moș  
Nicolae*, Tip. George Ionică, Galați. Prețul lei 5.

După cum o arată și titlul, lucrarea de față,  
— scrisă într'un frumos stil popular, — zugră-  
vește chipul unui moșneag moldovean, cu dra-  
gostea lui neclintită atât față de Biserică cât și  
față de obiceiurile strămoșești. Autorul reușește pe  
deplin să pună în mâna credincioșilor dela sate  
o carte scrisă pentru ei și pentru preoții de aci.  
O recomandăm deci așa cum am recomandat și  
lucrarea P. C. Sale anterioară: „*Metanii române*”,  
prin care s'a făcut îndeobște cunoscut.

Lucrarea se poate comanda la autor, com.  
Cudalbi, Covurlui.

\* \* \*

PR. DR. MIHAIL BULACU: *Rugăciunile tîne-  
rimii creștine*. Edit. rev. „*Tinerimea creștină*”  
Buc. 1938 lei 30 - ed. II.

Noua lucrare a părintelui dr. Mihail Bulacu  
oferă tinerilor școlari un buchet de rugăciuni  
măestrit alese și grupate după nevoile lor sufle-  
tești. Primirea pe care tineretul întregi țări a

făcut-o primei edițiuni, a dat îndemn duhovnicesc alcătuitorului să porceadă la o nouă ediție, care — întregită din punct de vedere al cuprinsului, ca și în condițiuni tehnice superioare — a întrecut toate așteptările.

Noi încă nu avem o carte de rugăciuni, care să cuprindă și cântări religioase pentru tineretul creștin. Și lipsa aceasta se simte adânc. Autorul în calitatea sa de educator, venind în legătură cu elevii, și-a dat printre primii seama de această lipsă și a căutat s'o împlinească prin alcătuirea lucrării de mai sus, și care se prezintă în ediția II-a.

Întreaga lucrare — format portativ, de buzunar — are aproape 300 pagini și este împărțită în patru părți.

În partea I-a se cuprind rupăciunile școlarului în viața de toate zilele, începând dela scolare, până seara, și în toate manifestările lui cu privire la viața de școlar. Rugăciunile sunt combinate și cu cântări pe note liniare pe două voci, luate după d. profesor Popescu-Pasărea, ca cele mai popularizate și mai agreiate în școli.

Partea II-a cuprinde taina sfinței mărturisiri alcătuită după „Mărturisirea ortodoxă“ și „Carte folositoare de suflet“ tipărită de Sf. Sinod — din grecește, — în 1928.

În partea III-a găsim sfânta Liturghie a sfântului Ioan Gură de Aur, cu rugăciunile preotului, cântările corului și rugăciunile în taină ale creștinului. Pentru folosirea cu ușurință a acestei părți, s'au întrebuițat 3 culori, — ca de altfel la tipărirea întregii lucrări, — așa încât cu roșu sunt imprimare cuvintele ce le rostește preotul în altar, cu negru răspunsurile cântăreșului sau corului (are și răspunsurile pe note liniare pe două voci) iar cu albastru rugăciunile creștinului în taină.

Partea IV-a cuprinde rânduiala sf. împărțșiri după „Mărturisirea ortodoxă“, canonul ce se citește înainte de primirea sf. împărțșiri și toată rânduiala bisericească.

Așa cum se prezintă acest buchet armonice rugăciuni și cântări creștine mai obișnuite pentru tineretul școlar, poate folosi ca un prețios axiliar atât cucernicilor preoți în activitatea lor catehetică, în legătură cu obligativitatea predării învățământului religios în școalele primare, cât și înșiși școlărilor, pentru a căror folosință duhovnicească a fost alcătuit.

Apresiasi valoarea acestei prețioase cărți de rugăciuni și cântări creștine — unică în acest fel la noi — precum și bogăția de comori spirituale ce oferă școlărilor — în special străjerilor, — Co-

mandamentul Străjii Țării, prin adresa cu No. 57.108 din 22 Decembrie 1938 a recomandat călduros „Rugăciunile tinerimei creștine“, tuturor unităților străjerești din țară. Deasemenea s'a aprobat și de Ministerul Educației Naționale.

O mențiune în plus pe lângă recomandarea noastră.

I. D. LECCA

## INFORMAȚIUNI

### Ajutoarele distribuite de I. P. S. Patriarh de Sf. Sărbători.

În mod discret s'au ajutat mulți sărmani de Sfintele Sărbători, acordându-se ajutoare la familiile și persoanele, de care a fost încredințat că au nevoie de a fi ajutați.

*Cultura nu se poate propovădui fără mijloace materiale.*

(Cuv., vol. VI, p. 92).

*Omul luminat distinge mai ușor binele de rău.*

(Cuv., vol. II, p. 18).

*Lumina și cultura adevărată sunt pentru desvoltarea vieții sociale a unui popor aceea ce este soarele și căldura lui pentru natură.*

(Cuv., vol. II, p. 18).

*Un pic de rău înrăutățește întreg sufletul, pe care apoi nici mult bine nu-l poate îndrepta.*

(Cuv., vol. II, p. 14).

*Cultura românească este rodul frământărilor sufletului etnic românesc, copt la razele căldurii învățăturilor evanghelice ale Bisericii ortodoxe strămoșești.*

(Cuv., vol. VI, p. 40).

*Banul trebuie să fie un mijloc pentru apropierea idealurilor, neocolind nici Biserica.*

(Cuv., vol. VI, p. 32).

*Regina Maria a fost îngerul păzitor al destinelor României.*

(Cuv., vol. VI, p. 43).

*Sâmburele unității noastre naționale a fost Unirea Principatelor Dunărene.*

(Cuv., vol. VI, p. 30).

*Calitățile sufletești ale unui popor trebuie să se desvolte după firea lui, ca să poată aduce o notă specifică și originală în ansamblul civilizației mondiale.*

(Cuv., vol. VI, p. 66).

# C R O N I C A      E X T E R N A

**Înalt Prea Sfințitul Patriarh a primit din partea șefului bisericii anglicane, arhiepiscopă de Canterburg Nugent Lincoln, următoarea scrisoare :**

THE OLD PALACE  
LINCOLN

*Prea Sfinția Voastră și Iubite Frate,*

Am aflat chiar acum că se apropie ziua Voastră de naștere și sper că nu o fi și trecut, dar fie că scrisoarea mea va ajunge la timp ori nu, știu că o veți primi ca aducătoarea celor mai afectuoase și respectuoase urări, atât din partea mea cât și a soției mele. Ea nu uită niciodată vizita Voastră aici, iar eu, bineînțeles, Vă am mereu în minte, nu numai pentru admirabila Voastră bunătate față de mine cât am stat împreună acum trei ani și pentru plăcerea de a Vă fi văzut aici, atât în catedrala noastră, cât și la noi acasă, dar fiindcă urmăresc, pe cât posibil, ce se petrece în România, privitor la Biserică și la Stat și întotdeauna mă gândesc la rolul Vostru acolo.



Catedrala Episcopiei Anglicane dela Lincoln (Anglia) în care I. P. S. și P. F. Patriarh Dr. Miron Cristea a rostit — în anul 1936 — în limba română, crezul niceo-Constantinopolitan.

Nădăjduiesc că ziua Voastră să Vă găsească în deplină sănătate și că Vă va aduce, în anul care vine, tot felul de mulțumiri, atât personale cât și în activitatea înaltei Voastre slujbe. Atunci când veți fi sărbătorit acolo în România; sper că veți simți că aveți prieteni și în Anglia, care Vă aduc de departe rugăciunile și felicitările lor și care ar dori să fie prezenți pentru a Vă exprima sentimentele lor de caldă prietenie.

Nu Vă pot spune cu câtă simpatie am urmărit cele petrecute de când am avut fericirea să

Vă vedem. Mi-a părut foarte rău când am văzut că lumea de aici din Anglia, care e plină de bune intenții dar care nu este la curent cu faptele, a criticat cele întâmplate în România cum de pildă în chestiunea evreilor și bapțiștilor. Am încercat, pe cât am putut, să le arăt și cealaltă latură a chestiunii și cred că uneori am izbutit să-i conving. Nu puteam suporta să Vă știu plictisit de vorbele lor. Totuși mi se pare că aerul s'a limpezit decând ați fost numit Prim-Ministru. De multe ori mă gândesc la dubla Voastră activitate și mă întreb cum ați putut suporta încordarea ce comportă.

Eu le spun întodeauna aici că n'ar trebui să judece cineva afacerile interne ale altor țări, până nu cunoaște bine de tot acea țară. Eu cunosc România mult mai bine decât mulți din prietenii mei englezi, și cu siguranță mult mai bine decât cei ce scriu la gazetă, dar încerc să mă port cu alții după părerea mea proprie și mă mărginesc, când mă gândesc la politica României și la greutățile ei interne, să le judec prin prisma caldelor mele sentimente personale pentru Sfinția Voastră.

Primiți, Vă rog, asigurarea nu numai a profunde și respectuoasei mele afecțiuni pentru Sfinția Voastră, ci și sentimentele mele pentru Biserica română și pentru activitatea Voastră. Și alături de afecțiunea ce Vă port, stau, bineînțeles, și rugăciunile mele pentru Sfinția Voastră, Biserica Voastră și toți ai Voștri.

Rămân cu cel mai profund respect.

al Vostru frate întru Hristos  
(ss) + NUGENT LINCOLN

## S U M A R U L :

Primăvara spiritualității ortodoxe	Consilier
Religia și școala primară	Pr. M. Popescu
Recunoștința unui tânăr ortodox bulgar către Biserica noastră	S. Simeonoff
Biserica ortod. și creștinismul apusean (trad. din rusește de Pr. I. Băcioiu)	N. Arseniev
Omagiu Înalt Prea Sfințitului Patriarh	Pro. dr. S. Buzoianu
Curcile Culturale de odinioară	Vasile Netea
Cum au fost furate moaștele Sf. Dumitru Basarabov în 1916	V. Dudu
Moartea unui venerabil preot (I. Georgescu Grama-Giurgiu)	Pr. C. Vasilescu

## C R O N I C A   I N T E R N Ă

Cele două categorii de misionari	Lorin Popescu
Clopetele Sf. Mitropolii din București în timpul ocupației germane	V. Dudu
Culturale, Bisericești, Misionare, Catehetice, Caritative, Conferințe, Telegramme etc..	
Cărți	D. Leca
Reviste	

## C R O N I C A   E X T E R N A